

Motioner om fastighets- och förmögenhetsbeskattning

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet ett antal motionsyrkanden om beskattningen av fastigheter och förmögenhet.

Motionerna avstyrks. I flera fall hänvisar utskottet till pågående arbete i Finansdepartementet, t.ex. beredningen av vissa förslag som lagts fram av Egendomsskattekommittén.

En fråga som under senare tid tilldragit sig ett särskilt intresse gäller hur överskottslikviditet i onoterade aktiebolag skall behandlas vid förmögenhetsbeskattningen av bolagets ägare. Utskottet hänvisar i denna fråga till en kommande skatteöversyn och till att regeringen med förtur vill pröva att utforma en regel som beaktar den latent skatteskuld som ingår i ett aktiebolags överskottslikviditet. Därmed anser utskottet även att en motion (v) som väckts i denna fråga får anses vara tillgodosedd.

Till betänkandet har lämnats 13 reservationer och 1 särskilt yttrande.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	6
Utskottets överväganden	7
Avskaffad eller sänkt fastighetsskatt	7
Beräkningsgrund för fastighetsskatt	8
Energibesparande investeringar m.m.	10
Tomträtt	12
Vindkraftverk	12
Kommersiella lokaler	13
Byggnader för äldreboende	14
Bostäder i utlandet	16
Vinstberäkning vid avyttring av äldre småhus	17
Bostadsrätt	18
Förbättringsutgifter m.m.	20
Uppskavsreglerna	21
Mangårdsbyggnader på lantbruk	23
Kooperativ hyresrätt	24
Avvecklad förmögenhetsskatt m.m.	25
Reservationer	34
1. Avskaffad eller sänkt fastighetsskatt, punkt 1 (m, fp, c)	34
2. Avskaffad eller sänkt fastighetsskatt, punkt 1 (kd)	35
3. Beräkningsgrund för fastighetsskatt, punkt 2 (m, fp, c)	36
4. Beräkningsgrund för fastighetsskatt, punkt 2 (v)	37
5. Energibesparande investeringar m.m., punkt 3 (m, fp, kd, c)	37
6. Byggnader för äldreboende, punkt 7 (v)	38
7. Bostäder i utlandet, punkt 8 (kd)	39
8. Vinstberäkning vid avyttring av äldre småhus, punkt 9 (m, fp, kd, c)	40
9. Bostadsrätt, punkt 10 (m, fp, kd, c)	40
10. Uppskavsreglerna, punkt 12 (m, fp)	41
11. Uppskavsreglerna, punkt 12 (kd)	42
12. Kooperativ hyresrätt, punkt 14 (v)	43
13. Avvecklad förmögenhetsskatt m.m., punkt 15 (m, fp, kd, c)	43
Särskilt yttrande	46
Beräkningsgrund för fastighetsskatt, Tomträtt, Vindkraftverk, Kommersiella lokaler, Byggnader för äldreboende och Mangårdsbyggnader på lantbruk, punkterna 2, 4, 5, 6, 7 och 13 (kd)	46
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	47
Motion väckt med anledning av prop. 2005/06:40	47
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2005	47
<i>Bilaga 2</i>	
Reservanternas lagförslag	55

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Avskaffad eller sänkt fastighetsskatt

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:Sk215, 2005/06:Sk218, 2005/06:Sk261, 2005/06:Sk275 i denna del, 2005/06:Sk329, 2005/06:Sk356, 2005/06:Sk368 yrkandena 1 och 2, 2005/06:Sk399 i denna del, 2005/06:Sk460 yrkande 6, 2005/06:Sk528 yrkande 2 i denna del, 2005/06:So642 yrkande 7 i denna del, 2005/06:Kr376 yrkande 28, 2005/06:N381 yrkande 7, 2005/06:Bo244 yrkande 5 i denna del, 2005/06:Bo276 yrkande 18, 2005/06:Bo298 yrkande 41 och 2005/06:Bo338 yrkande 8.

Reservation 1 (m, fp, c)

Reservation 2 (kd)

2. Beräkningsgrund för fastighetsskatt

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:Sk312, 2005/06:Sk528 yrkandena 1 och 3–5 samt 2005/06:Bo257 yrkande 8.

Reservation 3 (m, fp, c)

Reservation 4 (v)

3. Energibesparande investeringar m.m.

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:Fi317 yrkande 17, 2005/06:Sk273, 2005/06:Sk323, 2005/06:Sk405, 2005/06:Sk528 yrkande 8, 2005/06:MJ532 yrkande 17, 2005/06:N476 yrkande 11 och 2005/06:Bo256 yrkande 16.

Reservation 5 (m, fp, kd, c)

4. Tomträtt

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:Sk340 och 2005/06:Sk419.

5. Vindkraftverk

Riksdagen avslår motion 2005/06:Sk248.

6. Kommersiella lokaler

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:Sk365, 2005/06:Sk439 och 2005/06:Sk479 yrkande 1.

7. Byggnader för äldreboende

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:Sk316, 2005/06:Sk325, 2005/06:Sk371, 2005/06:Sk440 yrkandena 1 och 2 samt 2005/06:So643 yrkande 2.

Reservation 6 (v)

8. Bostäder i utlandet

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:Sk237 och 2005/06:Sk442.

Reservation 7 (kd)

9. Vinstberäkning vid avyttring av äldre småhus

Riksdagen avslår motion 2005/06:Sk452.

Reservation 8 (m, fp, kd, c)

10. Bostadsrätt

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:Sk344 yrkande 1, 2005/06:Sk402, 2005/06:Sk454, 2005/06:Sk475, 2005/06:Bo276 yrkandena 20, 21 och 22 i denna del och 2005/06:Bo338 yrkande 17.

Reservation 9 (m, fp, kd, c)

11. Förbättringsutgifter m.m.

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:Sk221 och 2005/06:Sk518.

12. Uppskovsreglerna

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:Sk431, 2005/06:Sk435 yrkandena 1 och 2, 2005/06:Sk478 och 2005/06:Bo276 yrkandena 19 och 22 i denna del.

Reservation 10 (m, fp)

Reservation 11 (kd)

13. Mangårdsbyggnader på lantbruk

Riksdagen avslår motion 2005/06:Sk520.

14. Kooperativ hyresrätt

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:Sk461, 2005/06:Bo302 yrkandena 4 och 5 samt 2005/06:Bo335 yrkande 31.

Reservation 12 (v)

15. Avvecklad förmögenhetsskatt m.m.

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:Sk3 yrkande 7, 2005/06:Sk214, 2005/06:Sk272, 2005/06:Sk275 i denna del, 2005/06:Sk368 yrkande 3, 2005/06:Sk378, 2005/06:Sk399 i denna del, 2005/06:Sk456, 2005/06:Sk528 yrkande 2 i denna del, 2005/06:So642 yrkande 7 i denna del, 2005/06:N434 yrkande 4, 2005/06:Bo244 yrkande 5 i denna del och 2005/06:Bo298 yrkandena 42 och 43.

Reservation 13 (m, fp, kd, c)

16. Latent skatteskuld i överskottslikviditet m.m.

Riksdagen avslår motion 2005/06:Sk379.

Stockholm den 6 april 2006

På skatteutskottets vägnar

Susanne Eberstein

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Susanne Eberstein (s), Ulla Wester (s), Lennart Hedquist (m), Per Erik Granström (s), Per-Olof Svensson (s), Per Landgren (kd), Marie Engström (v), Lennart Axelsson (s), Ulf Sjösten (m), Mats Berglind (s), Gunnar Andrén (fp), Jörgen Johansson (c), Catharina Bråkenhielm (s), Britta Rådström (s), Anne-Marie Ekström (fp) och Peter Rådberg (mp).

Redogörelse för ärendet

Vid riksdagens behandling i höstas av inkomstberäkningen för 2006 (prop. 2005/06:1, bet. 2005/06:FiU1) behandlades samtidigt motionsyrkanden om inriktningen av skattepolitiken, bl.a. i fråga om fastighetsskatten och sådana förslag om förändringar i förmögenhetsskatten som utgjorde en del av de borgerliga partiernas alternativa förslag till regeringens och samarbetspartiernas budgetförslag för år 2006. Riksdagen tog ställning till regeringens förslag och motionsyrkandena den 23 november 2005 (bet. 2005/06:FiU1, yttr. 2005/06:SkU1y, rskr. 2005/06:34).

I det följande behandlar skatteutskottet kvarvarande motionsyrkanden om beskattning av fastighet och förmögenhet. Med något undantag har motionerna väckts under den allmänna motionstiden 2005. Flertalet motioner innehåller förslag om tillkännagivanden till regeringen om utredningar kring eller ändringar av olika regler i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, FSL, och lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt, SFL.

En förteckning över de motionsyrkanden som behandlas i betänkandet finns i *bilaga 1*.

Utskottets överväganden

Avskaffad eller sänkt fastighetsskatt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkandena om att avskaffa eller se över fastighetsskatten.

Jämför reservationerna 1 (m, fp, c) och 2 (kd).

Gällande rätt

Fastighetsskatt beräknas på taxeringsvärdet. För småhus, privatbostad i utlandet och kommersiella lokaler i hyreshus är skattesatsen 1,0 %. På bostadsdelen i hyreshus, industrienhet och på elproduktionsenhet tas fastighetsskatt ut med 0,5 %. För vattenkraftverk gäller dock skattesatsen 1,7 % under tidsperioden 2006–2010, vilket är en avvikelse från den normala skattesatsen för vattenkraftverk som är 1,2 %.

För nybyggda eller renoverade bostadshus gäller vissa nedsättningsregler. Vid stigande marknadsvärden tillämpas en dämpningsregel som medför att höjningen inte slår igenom omedelbart utan fördelas på de närmaste åren. En särskild begränsningsregel har införts för hushåll med låga inkomster. Den innebär att fastighetsskatten för permanentbostaden för berörda hushåll begränsas till 4 % av hushållets samlade inkomster.

Motionerna

I flera motioner föreslås att fastighetsskatten skall avvecklas. Det är motionerna Sk215 av Ulf Sjösten (m), Sk261 av Stefan Hagfeldt (m), Sk275 i denna del av Björn Hamilton och Henrik Westman (m), Sk329 av Inger René och Kent Olsson (m), Sk368 yrkande 2 av Anne-Marie Pålsson och Anne Marie Brodén (m), Sk399 i denna del av Henrik S Järrel (m), So642 yrkande 7 i denna del och Bo276 yrkande 18 av Fredrik Reinfeldt m.fl. (m), Kr376 yrkande 28 av Lennart Kollmats m.fl. (fp), Bo244 yrkande 5 av Lars Tysklind m.fl. (fp) och Bo298 yrkande 41 av Lars Leijonborg m.fl. (fp).

Att fastighetsskatten skall avskaffas och ersättas av en kommunal fastighetsavgift föreslås i motionerna Sk460 yrkande 6 av Annelie Enochson (kd), N381 yrkande 7 av Rosita Runegrund och Lars Gustafsson (kd) och Bo338 yrkande 8 av Ragnwi Marcelind m.fl. (kd).

Fastighetsskatten är en del i den översyn av levnadskostnadsnivån hos permanentboende i orter med hög besöksnäring under delar av året som efterlyses i motion Sk356 av Jörgen Johansson och Åsa Torstensson (c). I motion Sk528 yrkande 2 i denna del vill Jörgen Johansson m.fl. (c) att riksdagen ställer sig bakom ett uttalande om fastighetsskattens skadliga

påverkan på samhällsekonomin. I motion Sk218 yrkar Carl-Axel Roslund (m) att någon form av schablonavdrag bör införas för den bofasta skärgårdsbefolkningen i avvaktan på fastighetsskattens avskaffande.

Anne-Marie Pålsson och Anne Marie Brodén (m) föreslår i sin motion Sk368 yrkande 1 även att det skall införas en likviditetsprincip i svensk beskattning, dvs. att skatt skall tas ut först då det finns pengar att betala skatten för, t.ex. när fastigheten säljs.

Utskottets ställningstagande

För 2006 beräknas statens intäkter från fastighetsskatten till ca 28 miljarder kronor. Ett slopande av fastighetsskatten skulle få betydande statsfinansiella återverkningar. Det finns även starka principiella skäl mot att avskaffa fastighetsskatten eftersom den utgör en del av kapitalinkomstbeskattningen. Detta innebär att det bör finnas en likformighet och enhetlighet mellan beskattningen av en fastighet och beskattningen av avkastningen av övriga kapitaltillgångar samt att ränteutgifter – även sådana som avser bostadslån – bör förbli avdragsgilla. Fastighetsskatteuttaget bör således ligga rimligt i nivå med beskattningen av andra kapitalinkomster.

Samtidigt måste fastighetsskattens nivå avvägas och utformas så att den inte leder till orimliga effekter för hushållen. De senaste årens kraftiga prisstegringar på bostäder har mötts med sänkningar av skattesatsen, med dämpningsregler och begränsningsregler för hushåll med små inkomster. Senast i samband med statsbudgeten för 2006 utvidgades begränsningsregeln så att i normalfallet högst 4 % av ett hushålls inkomster skall gå till fastighetsskatt på den permanenta bostaden.

Det är enligt utskottets mening angeläget att fastighetsskattens effekter också i fortsättningen övervakas noga för att det skall finnas en beredskap att göra de justeringar som kan behövas. Utskottet anser emellertid inte att det finns ett behov för riksdagen att besluta om ett tillkännagivande till regeringen om fastighetsskattens effekter för samhällsekonomin eller för vissa regioner.

Med det anförda avstyrker utskottet samtliga motionsyrkanden som behandlas under förslagspunkten.

Beräkningsgrund för fastighetsskatt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkandena om ändrad beräkningsgrund för fastighetsskatten.

Jämför reservationerna 3 (m, fp, c) och 4 (v) samt särskilt yttrande (kd).

Gällande rätt

Taxeringsvärdet skall i princip motsvara 75 % av marknadsvärdet. Marknadsvärdet bestäms i första hand med ledning av fastighetsförsäljningar i orten. Av 5 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152, FTL) framgår att härvid skall bortses från försäljningar om vilka man kan anta att ovidkommande omständigheter har inverkat på priset.

Om inga fastigheter har sålts inom ett värdeområde, eller för få för att värdenivån inom området med säkerhet skall kunna bestämmas, får ledning hämtas från försäljningar inom andra värdeområden, där förutsättningarna för prisbildningen kan antas vara likartade (5 kap. 5 a § FTL). Denna regel infördes inför den allmänna fastighetstaxeringen av småhus 2003 (prop. 2000/01:121, bet. 2000/01:SkU25). En särskild utredare hade då haft i uppdrag (dir. 1997:36) att se över både förfarandereglerna och de materiella reglerna för fastighetstaxering och att undersöka om de reglerna uppfyllde syftet med dem, dvs. att taxeringsvärdena återspeglar marknadsvärdena. Utredningen presenterade i betänkandet SOU 2000:10 Fastighetstaxering – precision, påverkansmöjligheter, individuella bedömningar en omfattande statistisk undersökning och lämnade olika förslag på förbättringar. När det gällde frågan om antalet värdeområden skulle kunna medföra en bättre precision vid bestämmande av riktvärden kom Fastighetstaxeringsutredningen fram till att den bästa utgångspunkten vid indelningen i värdeområden torde vara att skapa homogena områden i den meningen att områden med likartad prisbildning och med likartad bebyggelse skall bilda egna områden. Att i lagstiftningen ange att ett visst antal köp skall vara hänförliga till värdeområdet skulle enligt utredningen inte garantera en ökad träffsäkerhet för att nå rätt basvärde för den enskilda fastigheten.

Motionerna

I motion Sk312 yrkar Barbro Feltzing (mp) på att en övergång till en fastighetsskatt som baseras på inköpspris och i en framtid grundas på en fastighets miljöbelastning skall utredas.

Jörgen Johansson m.fl. (c) föreslår i motion Sk528 att rättssäkerheten i den nuvarande fastighetstaxeringen skall stärkas bl.a. genom färre värdeområden (yrkande 1), en skyndsam utredning av ett nytt system för fastighetstaxering som skall gälla i avvaktan på att fastighetsskatten kan avvecklas (yrkande 3), en utredning om att införa en på medianvärde baserad värdering vid fastighetstaxeringen (yrkande 4) och ett tak för tomtvärdet för normaltomter vid fastighetstaxeringen för småhus om 300 000 kr (yrkande 5).

Enligt motion Bo257 yrkande 8 av Lars Ohly m.fl. (v) bör en beskattning efter boendeform i stället för efter hustyp genomföras i enlighet med ett tidigare förslag av Fastighetsskattekommitténs betänkande.

Utskottets ställningstagande

I Egendomsskattekommitténs huvudbetänkande SOU 2004:36 Reformerade egendomsskatter diskuteras i samband med fastighetsbeskattningen även frågan om alternativa beräkningsunderlag för fastighetsskatten. Kommittén konstaterar dock att andra modeller än sådana som bygger på taxeringsvärdet är kortsiktiga lösningar som inte på ett tillfredsställande sätt löser likviditets- och förutsebarhetsproblemen utan skapar oacceptabla fördelningseffekter och regionalpolitiska effekter på inkomster och förmögenheter.

Egendomsskattekommittén har även analyserat frågan om uttaget av fastighetsskatt kan kopplas till inkomstskattelagens (1999:1229, IL) indelning av fastigheter för att åstadkomma att småhus med bostadsrätt och hyresrätt beskattas på samma sätt som annat boende inom respektive upplåtelseform. Kommittén påpekar vissa brister med en sådan lösning men anvisar samtidigt en enklare och mer ändamålsenlig väg om man vill minska asymmetrin i beskattningen av boende inom en och samma upplåtelseform. Ett sådant alternativ, som enligt kommittén inte kräver lika stora ingrepp i lagstiftningen, är att beträffande småhus med bostadsrätt eller hyresrätt ange i lagtexten att fastighetsskatten skall tas ut med 0,5 % om dessa fastighetstyper utgör näringsfastigheter vid inkomsttaxeringen, dvs. ingår i en näringsverksamhet.

När det gäller antalet värdeområden och metoder för att uppnå så stor precision som möjligt i värderingsarbetet vid fastighetstaxeringen måste det naturligtvis finnas en beredskap att ta till vara erfarenheterna från varje fastighetstaxering och de möjligheter till förbättringar som uppkommer. Utskottet ställer sig dock mycket tveksamt till om t.ex. förslaget att kraftigt minska antalet värdeområden verkligen skulle kunna bidra till en förbättrad prisstatistik.

Utskottet utgår ifrån att frågorna om beräkningsgrund för fastighetsskatt övervägs vidare inom Regeringskansliet och att regeringen också fortlöpande bevakar möjligheten att förbättra träffsäkerheten i arbetet med fastighetstaxeringen. Det är enligt utskottets mening inte påkallat med tillkännagivanden till regeringen i enlighet med motionerna. Utskottet avstyrker motionerna.

Energibesparande investeringar m.m.

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkandena om avsteg från taxeringsvärdets koppling till marknadsvärdet för vissa typer av investeringar.

Jämför reservation 5 (m, fp, kd, c).

Gällande rätt

En grundläggande princip för fastighetstaxeringen är att taxeringsvärdet skall spegla marknadsvärdet. För att undvika att denna princip frångås har en skattereduktion i stället lämnats för vissa miljöförbättrande installationer i småhus som används som permanentbostad, nämligen installation av biobränsleeldade uppvärmningssystem i ett nyproducerat småhus och installation av energieffektiva fönster i ett befintligt småhus (prop. 2003/04:19, bet. 2003/04:SkU11).

I betänkande SOU 2004:36 Reformerade egendomsskatter framhöll Egenomsskattekommittén att användningen av ekonomiska styrmedel som t.ex. skatter och bidrag kan vara effektiva sätt att uppnå önskade miljöeffekter, men ansåg ändå att kravet på likformighet i beskattningen av olika kapitaltillgångar gör att fastighetsskatten även i fortsättningen bör baseras på fastigheternas marknadsvärden.

Motionerna

I några motioner föreslås att åtgärder på fastigheter som sparar energi och gynnar en god miljö inte skall påverka taxeringsvärdet och leda till höjd skatt. Förslag med en sådan inriktning finns i motionerna Fi317 yrkande 17 av Lars Leijonborg m.fl. (fp), Sk273 av Christer Winbäck (fp), Sk323 av Magdalena Andersson och Jan-Evert Rådström (m), Sk405 av Torsten Lindström (kd), Sk528 yrkande 8 av Jörgen Johansson m.fl. (c), MJ532 yrkande 17 av Maud Olofsson m.fl. (c), N476 yrkande 11 av Mikael Oscarsson m.fl. (kd) och Bo256 yrkande 16 av Marie Wahlgren m.fl. (fp). Enligt Maud Olofsson m.fl. skall sådana åtgärder ses som ett första steg i en reform av boendeskatterna som tydligt stimulerar ett hållbart och energieffektivt boende.

Utskottets ställningstagande

Utskottet delar motionärernas uppfattning att det i vissa situationer kan vara effektivt att använda skatteinstrumentet för att uppnå önskade miljöeffekter. Så har också skett genom införandet tidigare av den temporära möjligheten till skattereduktion för vissa miljöförbättrande installationer i småhus. Däremot vidhåller utskottet sin uppfattning, som även kommer till uttryck i Egenomsskattekommitténs huvudbetänkande SOU 2004:36, att kravet på likformighet i beskattningen av olika kapitaltillgångar gör att fastighetsskatten även i fortsättningen bör baseras på fastigheternas marknadsvärden. Eftersom förslagen i motionerna innebär ett avsteg från denna grundläggande princip avstyrker utskottet dessa.

Tomträtt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkandena om att tomträttshavare skall befrias från att betala fastighetsskatt.

Jämför särskilt yttrande (kd).

Gällande rätt

Vid beskattningen behandlas tomträtt på samma sätt som fastighet. En konsekvens av detta är att det är tomträttsinnehavaren och inte ägaren som betalar fastighetsskatt för en fastighet som innehas med tomträtt. Tomträttsinnehavaren medges avdrag för sin tomträttsavgäld under inkomst av kapital och har talerätt i fråga om fastighetsskatten och underlaget för denna.

Motionerna

I motion Sk340 av Torkild Strandberg (fp) yrkas att mark som upplåts med tomträtt inte skall belastas med fastighetsskatt för tomträttshavaren. Ett liknande förslag finns i motion Sk419 av Torsten Lindström (kd).

Utskottets ställningstagande

Utskottet har vid upprepade tillfällen avstyrkt yrkanden om att fastighetsskatt inte skall tas ut av tomträttshavare. Därvid har utskottet framhållit att det är svårt att se att en sådan förändring som motionärerna föreslår skulle vara till fördel för tomträttshavarna. Detta eftersom fastighetsägaren, som i så fall skulle bli skyldig att betala fastighetsskatten, skulle behöva kompensera sig genom höjda avgälder. Dessutom skulle avdragsrätten för avgälderna för tomträttshavaren kunna komma att bli ifrågasatt. Utskottet vidhåller sin tidigare uppfattning och avstyrker motionerna.

Vindkraftverk

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkandet om att avskaffa fastighetsskatten på vindkraftverk.

Jämför särskilt yttrande (kd).

Gällande rätt, m.m.

Vindkraftverk taxeras som elproduktionsenhet, och fastighetsskatten för elproduktionsenheter uppgår till 0,5 %. I fastighetstaxeringshänseende betraktas vindkraftverk som en byggnad. Vid 2000 års allmänna fastighetstaxering rekommenderade Riksskatteverket (numera Skatteverket) att vindkraftverk värderas till 6 400 kr per installerad kW.

I samband med budgetbeslutet för 2004 beslutades att en avtrappning av energiskatteavdraget för vindkraft (den s.k. miljöbonusen) skulle påbörjas fr.o.m. den 1 januari 2004, något olika för landbaserade respektive havsbaserade vindkraftverk. Avtrappningen har fortsatt fr.o.m. den 1 januari 2006 (prop. 2005/06:1, volym 1, s. 143).

Regeringen har nyligen lämnat proposition 2005/06:143 Miljövänlig el med vindkraft – åtgärder för ett livskraftigt vindbruk. I propositionen föreslås bl.a. att fastighetsskatten på vindkraftverk skall sänkas från 0,5 % till 0,2 %.

Motionen

I motion Sk248 yrkar Johan Linander och Birgitta Sellén (c) att fastighetsskatten på vindkraftverk skall avskaffas. Förslaget syftar bl.a. till att ge en stimulans för utbyggnad av småskalig vindkraft.

Utskottets ställningstagande

Riksdagen kommer under våren att ta ställning till regeringens förslag om olika åtgärder i proposition 2005/06:143 som syftar till att förbättra förutsättningarna för en utbyggnad av vindkraften. Bland dessa åtgärder ingår sänkt fastighetsskatt på vindkraftverk. Med hänsyn härtill avstyrker utskottet motionärernas förslag om slopad fastighetsskatt på vindkraft.

Kommersiella lokaler

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkandena om sänkt fastighetsskatt på kommersiella lokaler till samma nivå som industrilokaler.

Jämför särskilt yttrande (kd).

Gällande rätt

Som ett led i finansieringen av vårt medlemskap i EU beslutade riksdagen våren 1995 att ta ut fastighetsskatt på kommersiella lokaler och industrifastigheter. Skatten för kommersiella lokaler bestämdes till 1,0 % och för industrienheter till 0,5 %. I förarbetena uttalades att nivån på fastighetsskatten generellt sett borde vara låg eftersom skattebelastningen på en fastighet är oberoende av fastighetens faktiska avkastning. Särskilt gällde detta

för fastigheter i sektorer som är utsatta för internationell konkurrens. En lämplig nivå för fastighetsskatten för industrifastigheter bedömdes vara 0,5 % av taxeringsvärdet. Samtidigt gjordes bedömningen att en rimlig nivå på uttaget av fastighetsskatt på lokalhyreshus var 1,0 % av taxeringsvärdet (prop. 1994/95:203, bet. 1994/95:SkU28).

Motionerna

I motion Sk365 yrkar Henrik Westman och Björn Hamilton (m) att fastighetsskatten på kommersiella lokaler skall vara samma som på industrilokaler. Kenneth Lantz (kd) yrkar i motion Sk439 att lokaler som används för näringsverksamhet skall beskattas lika. Enligt motion Sk479 yrkande 1 av Claes Västerteg (c) skall samma fastighetsskatt gälla för hotell- och restaurangnäringen som för industrin.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser att fastighetsskatten för de aktuella fastighetsbestånden är väl avvägd. Om de fortsatta övervägandena i fråga om fastighetsskatten inom Regeringskansliet skulle resultera i väsentliga ändringar av fastighetsskatten för övriga fastigheter utgår utskottet ifrån att skatteförhållandena för även dessa byggnader uppmärksammas. Utskottet avstyrker motionerna.

Byggnader för äldreboende

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkandena om hur vissa servicehus skall klassificeras vid fastighetstaxeringen.

Jämför reservation 6 (v) och särskilt yttrande (kd).

Gällande rätt, m.m.

Vårdbyggnader är undantagna från skatteplikt. Som vårdbyggnad räknas byggnad som används för sjukvård, missbrukarvård, omsorg om barn och ungdom, kriminalvård, åldringsvård eller omsorg om psykiskt utvecklingsstörda. Annan byggnad utgör också vårdbyggnad om den används som hem åt personer som behöver institutionell vård och tillsyn (2 kap. 2 § FTL).

Servicehus som till övervägande del upptas av bostadslägenheter med kök räknas normalt inte som vårdbyggnad även om byggnaden också innehåller gemensamma utrymmen och de boende kan få hjälp med sjukvård, matlagning och annan tillsyn. Boende- och avgiftsutredningen (SOU 1999:33) analyserade begreppet "särskilda boendeformer" och kom fram till att det enbart borde användas för äldreboende, bostäder med särskild service för funktionshindrade samt korttidsboende. Med äldreboende skulle enligt utredningen avses bostäder för permanent boende för äldre vars

behov av vård eller omsorg, service samt trygghet inte kunde tillgodoses i ordinärt boende. Boende- och avgiftsutredningen ansåg att de särskilda boendeformerna borde behandlas på ett enhetligt sätt vid fastighetstaxeringen och överlämnade sina synpunkter till Fastighetstaxeringsutredningen.

Fastighetstaxeringsutredningen tog inte ställning för eller emot Boende- och avgiftsutredningens förslag men konstaterade i sitt betänkande SOU 2000:10 Fastighetstaxering – precision, påverkansmöjligheter, individuella bedömningar att om det genomförs bör kategorin ”särskilda boendeformer” kunna utgöra skattebefriade enheter (s. 225–226).

Finansministern har i svar på interpellation 2004/05:169 om fastighets- skatt på äldreboende anfört att gränsdragningen mellan sjukvårdsbyggnader och andra byggnader i praktiken har vållat svårigheter främst då det gäller vård i sjukhem eller annan vårdbyggnad än sjukhus för institutionell vård samt vård i eget hem. Servicehus som till övervägande del upptas av bostadslägenheter med kök indelas normalt inte som vårdbyggnad även om byggnaden också innehåller gemensamma utrymmen och de boende kan få hjälp med sjukvård, matlagning och annan tillsyn. Skulle denna typ av serviceboende anses som vårdbyggnad skulle detta i sin tur leda till nya gränsdragningsproblem. Finansministern har därför inte varit beredd att ge några ytterligare besked.

Motionerna

I motion Sk316 yrkar Marie Engström m.fl. (v) på en översyn i syfte att införa regler som undanröjer osäkerheten kring hur de blandade boendeformerna inom äldreomsorgen skall behandlas vid fastighetstaxering. Ett liknande yrkande om uppföljning av hur äldreboenden behandlas vid fastighetstaxeringen finns i motion Sk371 av Jan-Olof Larsson (s). I motion Sk440 yrkandena 1 och 2 förordar Kenneth Lantz (kd) en översyn av tillämpningen av reglerna för vad som skall gälla för specialbyggnad vid fastighetstaxering och av möjligheter till fortsatt befrielse från fastighetsskatt för äldreboende. I motionerna Sk325 av Cristina Husmark Pehrsson och Magdalena Andersson (m) och So643 yrkande 2 av Inger Davidson m.fl. föreslås avskaffad fastighetsskatt för alla olika former av äldreboenden.

Utskottets ställningstagande

Vid en tidigare behandling av motsvarande motionsyrkanden ansåg utskottet (bet. 2004/05:SkU21) att ett ställningstagande till denna fastighetstaxeringsfråga borde anstå till dess att rättsläget klarnat med hänsyn till mål (2991–2992/04) som väntade på avgörande i Regeringsrätten. Det gällde mål där vederbörande kommun hade överklagat kammarrättens domar och ville att byggnader för äldreboende där kommunen anvisat plats skulle taxeras som specialbyggnader och inte som hyreshusenheter, vilket kammarrätten funnit. Regeringsrätten har emellertid inte lämnat prövningstillstånd och därför står kammarrättens domar fast.

Utskottet avstyrker motionerna, men utgår ifrån att regeringen följer utvecklingen på detta område och återkommer till riksdagen om det visar sig att gällande regler inte fungerar på ett tillfredsställande sätt.

Bostäder i utlandet

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkandena om att slopa fastighetsskatten på bostäder i utlandet.

Jämför reservation 7 (kd).

Gällande rätt

Fastighetsskatt betalas även för privatbostäder i utlandet. Den skatterättsliga bestämmelsen finns i 1 § andra stycket FSL, där det anges att sådan bostad som enligt 2 kap. 8–12 §§ IL är privatbostad och som är belägen utomlands, är skattepliktig till fastighetsskatt. Skatteplikten gäller endast för tid under vilken ägaren varit bosatt i Sverige. Av bestämmelsen framgår vidare att en privatbostad inte innefattar mark. Markvärdet skall således inte beaktas vid beräkning av fastighetsskatt på privatbostäder i utlandet, vilket har att göra med internationella principer om staters oinskränkta rätt att beskatta den egna marken.

Nedsättning av fastighetsskatten medges inte för fastigheter i utlandet, varför fastighetsskatt på privatbostad i utlandet alltid tas ut efter en hel skattesats.

Fastigheter beskattas i allmänhet i det land där fastigheten är belägen. Eftersom FSL som regel inte omfattas av vare sig de tidigare dubbelbeskattningsavtalen eller de nya skatteavtalen kan fastigheten bli dubbelbeskattad. För att undvika att så sker finns interna svenska bestämmelser om avräkning av utländsk skatt som medger att den utländska skatten räknas av från den svenska skatten på fastigheten. Om ett skatteavtal innehåller bestämmelser om att inkomst av privatbostad i utlandet är undantagen från beskattning i Sverige skall heller inte statlig förmögenhetsskatt tas ut i Sverige på en sådan bostad.

Egendomsskattekommittén har föreslagit att fastighetsskatten på privatbostäder i utlandet avskaffas. Som skäl anförs bl.a. att fastighetsskatten på privatbostäder i utlandet är förknippad med tillämpnings- och kontrollproblem med dryga hanteringskostnader som följd. Skatteintäkterna från privatbostäder i utlandet har i dag mycket liten statsfinansiell betydelse, och utlandsfastigheterna beskattas regelmässigt med fastighetsskatt eller motsvarande i det land där de är belägna (SOU 2004:36 Reformerade egendoms-skatter s. 210 f.).

Motionen

I motionerna Sk237 av Anita Sidén och Magdalena Andersson (m) och Sk442 av Kenneth Lantz (kd) yrkas att fastighetsskatten på fastigheter i utlandet skall avskaffas.

Utskottets ställningstagande

Frågan om beskattningen av bostadsfastigheter i utlandet är med anledning av Egendomsskattekommitténs förslag att slopa skatten föremål för beredning inom Regeringskansliet. Utskottet anser att regeringens ställningstagande bör avvaktas innan riksdagen tar ställning till frågan om ett eventuellt slopande. Utskottet avstyrker motionen.

Vinstberäkning vid avyttring av äldre småhus

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkandena om att ändra reglerna för beräkning av kapitalvinst vid avyttring av vissa äldre småhus.

Jämför reservation 8 (m, fp, kd, c).

Gällande rätt och tidigare behandling

Genom skattereformen 1990 infördes en nominell beskattning av vinst vid avyttring av fastigheter med tillämpning av den generella skattesatsen 30 %. För fastighet som hade förvärvats före år 1952 (det s.k. stickåret) infördes regeln att 150 % av fastighetens taxeringsvärde för år 1952 fick användas som ingångsvärde vid vinstberäkningen om den skattskyldige inte kunde visa att värdet var högre (45 kap. 28 § IL).

Vid övergången till det nya systemet fanns emellertid en möjlighet att fortsätta att tillämpa äldre indexbaserade regler för vinstberäkning vid avyttringar av fastigheter fram t.o.m. utgången av år 1999. Avsikten var att övergången till en nominell beräkningsmetod inte skulle ge tröskeleffekter för skattskyldiga som genom indexuppräknings m.m. kunde påräkna en låg vinstskatt vid tillämpning av de äldre reglerna. Övergångsbestämmelserna har numera upphört att gälla. Detta innebär att de äldre indexanknutna reglerna för kapitalvinstbeskattning av fastigheter löpte ut vid utgången av år 1999. En förlängning diskuterades, men en fortsatt parallell tillämpning av två parallella regelkomplex ansågs inte vara lämpligt.

Nivån på skatteuttaget för privatbostadsfastigheter sänktes under övergångsperioden till 15 %, och uppskovsregler infördes. I syfte att något förskjuta tyngdpunkten mellan fastighetsskatt och kapitalvinstbeskattning höjdes skatteuttaget till 20 % vid en samtidig sänkning av fastighetsskatten fr.o.m. den 1 januari 2001 (prop. 2000/01:1, bet. 2000/01:FiU1).

När det gäller stickåret 1952 har regeringen tidigare utarbetat ett förslag om en flyttning från 1952 till 1975 och att anskaffningsvärdet som lägst skulle utgöra 133 % av 1975 års taxeringsvärde. Med hänsyn till det skat-tebortfall som förslaget skulle medföra valde regeringen att inte lägga fram förslaget för riksdagen (prop. 1999/2000:1, volym 1, s. 207).

Motionerna

I motion Sk452 av Birgitta Carlsson m.fl. (c, m, fp) yrkas på en snabbut-redning av frågan om att ge dem som förvärvat sina fastigheter före 1968 rätt att använda 1981 års taxeringsvärde som ingångsvärde vid beräkning av skattepliktig vinst vid avyttring av fastigheten. Syftet med motionen är att dessa fastighetsägare vid försäljning av sina småhus skall kunna använda ett ingångsvärde som beaktar inflationens verkningar under 1970-talet.

Utskottets ställningstagande

Riksdagen har tidigare valt att under en relativt lång övergångsperiod efter skattereformen behålla regler som beaktar penningvärdessförändringar vid vinstberäkningen. Under denna tid har förändringar gjorts när det gäller nivån på skatteuttaget och möjligheten att få uppskov med kapitalvinstbe-skattningen. Utskottet finner inte tillräckliga skäl för att göra en sådan förändring i reglerna som motionärerna föreslår och avstyrker motionen.

Bostadsrätt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkandena om ändrade regler för beskatt-ning av bostadsrätter.

Jämför reservation 9 (m, fp, kd, c).

Gällande rätt

Vid inkomstbeskattningen görs åtskillnad mellan äkta och oäkta bostadsfö-retag. I IL används uttrycket privatbostadsföretag i stället för äkta bostads-företag. I IL finns inget särskilt uttryck för en förening eller ett bolag som inte uppfyller villkoren för att vara ett privatbostadsföretag. Ett sådant bostadsföretag brukar dock kallas ett oäkta bostadsföretag.

Som privatbostadsföretag anses en svensk ekonomisk förening eller aktie-bolag vars verksamhet till klart övervägande del består i att åt sina med-lemmar tillhandahålla bostäder i byggnader som ägs av föreningen eller bolaget (2 kap. 17 § IL). För att företaget skall räknas som privatbostads-företag har Riksskatteverket (numera Skatteverket) i rekommendationer

(RSV S 1999:43) uttalat att fastigheten skall inrymma minst 3 bostadslägenheter och att minst 60 % av hela taxeringsvärdet skall belöpa på lägenheter som upplåtits till medlemmar eller delägare.

En bostadsrättsförening som uppfyller kraven för att vara ett privatbostadsföretag schablonbeskattas. Föreningen skall som inkomst av näringsverksamhet ta upp ett belopp som motsvarar 3 % av fastighetens taxeringsvärde. Avdrag görs för ränteutgifter samt eventuell tomträttsavgäld. Är föreningen i stället ett oäkta bostadsföretag beskattas den på samma sätt som andra ekonomiska föreningar och aktieföretag, dvs. i princip skall samtliga intäkter och kostnader tas med vid inkomstberäkningen. Avdrag görs för driftkostnader, värdeminskning m.m. Fastighetsskatten är avdragsgill endast för oäkta bostadsföretag.

Klassificeringen av en bostadsrättsförening avgör även hur medlemmarnas andel skall beskattas. Under innehavstiden beskattas medlemmen i ett oäkta bostadsföretag i inkomstslaget kapital för skillnaden mellan hyresvärdet för disponerad lägenhet och erlagd avgift. Någon beskattning av hyresvärdet sker inte om bostaden finns i en schablonbeskattad förening, dvs. i ett privatbostadsföretag. Särskilda regler gäller också vid beskattningen av kapitalvinst som uppkommer om en lägenhet i ett privatbostadsföretag säljs eller hyrs ut.

Motionerna

I motion Sk344 yrkande 1 av Rigmor Stenmark och Agne Hansson (c) förordas en översyn av skattereglerna för s.k. oäkta bostadsrätter.

Ulf Nilsson (fp) vill i motion Sk402 att systemet med samtidig schablonbeskattning och uttag av fastighetsskatt på bostadsrätter avskaffas.

Enligt motion Sk454 av Jan-Olof Larsson (s) bör fastighetsbeskattningen av bostadsrätter jämföras med villabeskattningen.

I motion Sk475 begär Martin Andreasson (fp) en översyn av beskattningen av bostadsrättsföreningar som hyr ut lokaler för lokal samhällsservice.

I motion Bo276 föreslår Fredrik Reinfeldt m.fl. (m) att systemet med schablonintäkt för bostadsrättsföreningar slopas (yrkande 20), att gränsdragningsreglerna mellan äkta och oäkta bostadsrättsföreningar ändras så att viss i en fastighet inrymd kommunal verksamhet inte skall påverka gränsdragningen (yrkande 21) och att de regler som innebär hårdare beskattning av kapitalvinst vid försäljning av oäkta än äkta bostadsrätter skall ändras (yrkande 22 i denna del).

I motion Bo338 yrkande 17 av Ragnwi Marcelind m.fl. (kd) förordas en översyn av beskattningen av bostadsrätter.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har vid tidigare behandling av liknande motionsyrkanden uttalat att schablonbeskattningssystemet på detta område fungerat tillfredsställande i många år, och utskottet har inte funnit anledning att överväga ändringar.

Frågan om hur beskattningen av oäkta bostadsrätter skall vara ordnad i samband med att riksdagen beslutade om ändrade regler för fåmansföretag hösten 2005 (prop. 2005/06:40, bet. 2005/06:SkU10). Bakgrunden var att medlemmar i oäkta bostadsrättsföreningar berördes av den del av reformen som gällde att ersätta den tidigare partiella skattefriheten på onoterade andelar med generellt sänkt skattenivå till 25 %. Beredningen i skatteutskottet utmynnade i att medlemmarna skulle få använda de gamla lättnadsreglerna till utgången av 2008. Enligt vad utskottet då erfor hade regeringen avsikten att se över skattesituationen för de oäkta bostadsrättsföreningarna. Utskottet föreslog mot denna bakgrund att beskattningen av andelar i sådana oäkta bostadsrättsföreningar skulle undantas från den nu aktuella reformen i avvaktan på regeringens översyn. Det blev också riksdagens beslut. Utskottet anser att resultatet av regeringens utredning nu bör avvaktas.

Med hänvisning till det anförda avstyrker utskottet motionsyrkandena.

Förbättringsutgifter m.m.

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslagen om ändrade regler för avdrag för förbättringsutgifter.

Gällande rätt

Avdragsrätten för förbättringsutgifter i samband med avyttring finns för fastigheter i 45 kap. 11–15 §§ IL och för bostadsrätter i 46 kap. 8–12 §§ IL. Reglerna innebär bl.a. att förbättringsutgifter får beaktas bara för de beskattningsår då de sammanlagt har uppgått till minst 5 000 kr. I förbättringskostnaderna får räknas in även förbättrande reparationer och underhåll om de hänför sig till något av de fem föregående beskattningsåren, och till den del åtgärderna medfört att fastigheten respektive lägenheten är i bättre skick vid avyttringen än vid förvärvet.

Motionerna

I motion Sk221 yrkar Rolf Gunnarsson (m) att skatteavdrag inte skall få göras för s.k. styling. Carin Lundberg och Karl Gustav Abramsson (s) yrkar i motion Sk518 på förenklade regler för gränsdragning mellan reparationer och förbättringsutgifter vid försäljning av privatbostäder.

Utskottets ställningstagande

Gällande avdragsregler om förbättringskostnader har funnits under en längre tid. Reglerna är allmänt hållna, och det har vuxit fram en praxis kring dem. Den omständigheten att de är allmänt hållna innebär också att de rättstillämpande myndigheterna har stora möjligheter att göra bedömningar som är anpassade till omständigheterna i de enskilda fallen. Även mer detaljerade regler skulle ge upphov till olika gränsdragningsproblem samtidigt som de skulle låsa rättsutvecklingen i praxis och kräva ständigt nya ingripanden och justeringar från lagstiftarens sida. Mer schabloniserade regler skulle naturligtvis kunna förenkla avdragsreglerna, men schablonregler kan samtidigt uppfattas som alltför grova för att beskattningen skall upplevas som rättvis. Utskottet avstyrker motionerna.

Uppskavsreglerna

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkandena om ändringar i reglerna för uppskavsavdrag vid bostadsbyte.

Jämför reservationerna 10 (m, fp) och 11 (kd).

Gällande rätt

Regler om uppskavsavdrag vid avyttring av en privatbostadsfastighet eller privatbostadsrätt finns i 47 kap. IL. Uppskovet avser i princip permanentbostäder och förutsätter att den avyttrade bostaden, ursprungsbostaden, ersätts med en annan bostad, ersättningsbostaden, som förvärvats tidigast året före och senast året efter det år då ursprungsbostaden avyttrades. Såväl ursprungsbostad som ersättningsbostad måste vara belägna i Sverige. Reglerna innehåller även ett krav på att den som vill ha uppskov skall vara bosatt på ersättningsbostaden senast den 2 maj andra året efter det år då ersättningsbostaden avyttrades.

Riksdagen beslutade hösten 2003 om utökade möjligheter till uppskov med kapitalvinstbeskattning vid bostadsbyte (prop. 2003/04:19, bet. SkU11). De nya reglerna innebär att också en nybyggd bostadsrättslägenhet i ett s.k. oäkta bostadsföretag skall kunna vara ersättningsbostad under en viss tid, nämligen under en femårsperiod då fastighetsskatt inte skall betalas på en nybyggd fastighets bostadsdel. Uppskov med kapitalvinsten kan inte medges om man säljer en bostad i ett s.k. oäkta bostadsföretag. Inte heller får den som köper en icke nybyggd bostadsrättslägenhet i ett oäkta bostadsföretag uppskov med beskattningen av kapitalvinsten från sin tidigare bostadsrätt eller småhus.

EG-kommissionen har i ett motiverat yttrande som överlämnats till Sverige gjort gällande att reglerna om uppskavsavdrag i 47 kap. IL – i det de innehåller ett krav på att både ursprungsbostaden och ersättningsbostaden

skall ligga i Sverige – utgör ett hinder för, och därmed en begränsning av, den fria rörligheten för bl.a. personer och kapital i den mening som avses i EG-fördraget. Regeringen har den 12 september 2005 svarat på kommissionens motiverade yttrande. Den 16 december 2005 beslutade kommissionen att hänskjuta ärendet till Europeiska gemenskapernas domstol.

I svar den 21 december 2005 på fråga 2005/06:636 anförde finansministern med hänvisning till kommissionens yttrande att kommissionen inte ifrågasätter uppskovsavdragen i sig utan den begränsning reglerna innebär i fråga om ursprungs- och ersättningsbostaden. Enligt finansministerns svar är möjligheten till uppskov en naturlig del av det svenska skattesystemet, och det är därför inte aktuellt att avskaffa uppskovsavdragsreglerna. Hur reglerna skall utformas återstår att se.

Motionerna

I motion Sk431 av Lars Gustafsson och Per Landgren (kd) föreslås utvidgade möjligheter till uppskov med kapitalvinstbeskattningen vid överlåtelser fr.o.m. 2003 av permanentbostad när inflyttning i en ersättningsbostad inte kunnat ske i rätt tid till följd av omständigheter som ligger utanför säljarens kontroll.

Enligt motion Sk435 av Nina Lundström och Lars Tysklind (fp) skall samma uppskovsregler gälla vid avyttring av permanentbostad och förvärv av annan permanentbostad skall gälla för alla fastigheter och medborgare i Europeiska unionen som i dag gäller enbart i Sverige (yrkande 1). Vidare bör enligt motionen långsiktigt permanent boende – för att motverka spekulation på bostadsmarknaden – ge lägre kapitalvinstskatt än om avyttring av bostad sker efter kort tids innehav och boende (yrkande 2).

I motion Sk478 yrkar Rigmor Stenmark och Roger Tiefensee (c) att regeringen skall, om ett uppskovssystem vid försäljning av bostäder inte kommer att omfattas av hela EU, begära ett undantag så att Sverige kan behålla sina uppskovsregler.

I motion Bo276 yrkande 19 av Fredrik Reinfeldt m.fl. (m) föreslås att uppskov med kapitalvinstbeskattning vid bostadsbyte skall medges även om ersättningsfastigheten finns utomlands. I samma motion föreslås utvidgade regler som medger uppskov med kapitalvinstbeskattningen vid försäljning av oäkta bostadsrätter (yrkande 22 i denna del).

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser att överväganden om olika förändringar i uppskovsreglerna bör få anstå till dess den pågående processen med kommissionen har slutförts. Utskottet avstyrker därför motionerna.

Mangårdsbyggnader på lantbruk

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkandet om att ändra skattereglerna för vissa äldre, större mangårdsbyggnader.

Jämför särskilt yttrande (kd).

Gällande rätt

Ett småhus räknas enligt 2 kap. 8 § IL som privatbostad om det till övervägande del, dvs. mer än 50 %, används eller är avsett att användas av ägaren eller någon närstående till honom för permanent boende eller som fritidsbostad. För tvåfamiljshus är det tillräckligt att huset till väsentlig del, minst 40 %, används på motsvarande sätt.

Enligt 2 kap. 9 § tredje stycket IL räknas ett småhus på en lantbruksenhet inte som privatbostad, om småhuset har en storlek om minst 400 kvadratmeter och nybyggnadsår före år 1930 (den s.k. slottsregeln). Regeln har tillämpats sedan 1995 års taxering. Ägaren måste begära att regeln skall tillämpas, och måste alltså även få fastigheten taxerad som lantbruksenhet. Regeln infördes ursprungligen genom lagstiftning år 1993 för att ägaren skulle kunna dra av kostnader för underhåll och reparation (prop. 1993/94:91, bet. 1993/94:SkU17, s. 11). Skattereformen 1990 innebar nämligen en övergång till schablonbeskattning även för småhus på jordbruk och därmed att avdrag för kostnader för underhåll inte kunde göras i jordbruket. Utredningen om förvaltningen av vissa kulturmiljöer hade i sitt betänkande Att förvalta kulturmiljöer (SOU 1991:64) konstaterat att slotts- och herrgårdsmiljöerna i stor utsträckning var hotade och att det främsta hotet var de förändringar som skett i samband med skattereformen.

Enligt en annan regel, 2 kap. 9 § andra stycket IL, räknas inte heller småhus på lantbruksenhet som är inrättat som bostad åt fler än två familjer som privatbostad.

När det gäller förmögenhetsskatt finns en särskild regel som innebär att ett småhus som omfattas av särregeln för vissa äldre, större mangårdsbyggnader ändå räknas som skattepliktig tillgång. Detsamma gäller den del av en näringsfastighet som inrymmer en bostadslägenhet som används eller är avsedd att användas av fastighetsägaren för eget eller närståendes boende, 3 § 2 och 3 lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt.

Småhus med tomtmark på lantbruksenheter omfattas av fastighetsskatt, även mangårdsbyggnader och personalbostäder.

Motionerna

I motion Sk520 yrkar Margareta Sandgren och Bo Bernhardsson (s) att nuvarande förmånliga skatteregler för vissa större äldre mangårdsbyggnader bör ses över och ändras.

Utskottets ställningstagande

Den speciella regeln för vissa mangårdsbyggnader som gällt sedan 1995 års taxering har tillkommit mot bakgrund av ett önskemål att bevara vissa äldre kulturmiljöer. Regeln förutsätter dels att byggnaden har en viss storlek och ålder, dels att en konsekvent näringsbeskattning av byggnaden genomförs. Så länge regeln kommer till användning på ett sätt som svarar mot det intresse som föranledde införandet av den finns det knappast ett intresse av att ändra den. Utskottet avstyrker motionen.

Kooperativ hyresrätt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkandena om olika ändringar i skatte-reglerna för kooperativ hyresrätt.

Jämför reservation 12 (v).

Gällande rätt, m.m.

Kooperativ hyresrätt är en upplåtelseform som infördes genom lagen (2002:93) om kooperativ hyresrätt som trädde i kraft den 1 mars 2002 (prop. 2001/02:62, bet. 2001/02:BoU5). Hyresvärden är en kooperativ hyresrättsförening som är ett särskilt slag av ekonomisk förening. Hyresgästen betalar en insats till föreningen i samband med lägenhetsupplåtelsen. Hyresrätten kan inte överlåtas men hyresgästen har rätt att få tillbaka insatsen vid flyttning.

Förslag har tidigare väckts om att en uppräknig av insatserna skall kunna ske vid en återbetalning till en avgående medlem. Bostadsutskottet har avstyrkt detta förslag med motiveringen att regelsystemet så långt möjligt bör utformas så att det i främsta rummet ger utrymme att hålla hyrorna nere (se senast bet. 2004/05:BoU2).

Boverket har på regeringens uppdrag analyserat hur den kooperativa hyresrättens fördelar bäst skulle kunna utvecklas och tas till vara. I mars 2005 lämnade Boverket rapporten Kooperativa hyresrätter – Nya möjligheter för den fjärde upplåtelseformen. Boverket har kommit fram till att upplåtelseformen kooperativ hyresrätt skall vara en spekulationsfri form av boende, men anser bl.a. att det skall vara möjligt att därutöver betala in en högre frivillig upplåtelseinsats och med denna kunna reducera sin årshyra. En sådan högre upplåtelseinsats skulle enligt rapporten kunna härröra från en vinst från en försäljning av en bostadsrätt eller småhus. Boverket föreslår att reglerna ändras så att kooperativa hyresrättsföreningar vilka blockhyr minst tre lägenheter, skall beskattas mer likartat med bostadsrättsföreningar som är privatbostadsföretag.

Motionerna

I motion Sk461 efterlyser Christer Adelsbo (s) ökad neutralitet i beskattningen av kooperativa hyresrättsföreningar. I motionen nämns det förslag rörande ”blockuthyrning” av flera lägenheter som Boverket lagt fram. Sten Lundström m.fl. (v) vill i motion Bo302 yrkande 4 att kooperativ hyresrättsförening enligt hyresmodellen skall beskattas på samma sätt som bostadsrättsföreningar och kooperativa hyresrättsföreningar enligt ägarmodell. Enligt yrkande 5 i samma motion skall uppskov med beskattning av vinst vid försäljning av bostadsrätt eller småhus kunna medges även om ersättningsbostaden är köp av kooperativ hyresrätt.

I motion Bo335 yrkande 31 föreslår Rigmor Stenmark m.fl. (c) att det skall göras en översyn av reglerna kring kooperativ hyresrätt och uppskovs-avdrag.

Utskottets ställningstagande

Av den ovan lämnade redogörelsen för gällande rätt m.m. framgår att bostadsutskottet vid flera tillfällen de senaste åren motsatt sig en uppräknings av insatserna vid återbetalning till en avgående medlem eftersom ett sådant system skulle kunna motverka inriktningen att hålla hyrorna nere. Skatteutskottet är av samma uppfattning som bostadsutskottet. Det kan således inte uppstå någon vinst som kan bli föremål för uppskov vid byte av en kooperativ hyresrätt. Vad gäller den situationen att en villa eller bostadsrätt byts till en kooperativ hyresrätt skulle det enligt utskottets mening strida mot grunderna för kapitalvinstbeskattningen att införa en rätt till uppskov med beskattningen eftersom förvärvet av en hyresrätt inte utgör något köp i egentlig mening.

Utskottet utgår ifrån att regeringen har sin uppmärksamhet riktad mot frågor som rör kooperativ hyresrätt och anser att det inte finns anledning för riksdagen att överväga tillkännagivanden till regeringen i enlighet med någon av motionerna. Utskottet avstyrker därför dessa.

Avvecklad förmögenhetsskatt m.m.

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkandena om avveckling av eller ändringar i förmögenhetsskatten. En motion bör dock anses vara tillgodosedd genom pågående beredning av frågan om hur latent skatt skall beaktas vid värdering av överskottslikviditet i onoterade aktiebolag.

Jämför reservation 13 (m, fp, kd, c).

Gällande rätt, m.m.

Förmögenhetsskatt i modern mening infördes år 1910. Skatten var konstruerad så att 1/60 av den skattepliktiga förmögenheten räknades in i det till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade beloppet. Denna kvotdel hade bestämts med utgångspunkt från en normal avkastningsnivå på 5 % och önskemålet att avkastningen av förmögenhet skulle påföras en skatt som var 1/3 högre än skatten på inkomst av arbete. Vid sidan av denna förmögenhetsskatt förekom tidvis en extra beskattning av förmögenheten som sådan. År 1947 införes en särskild lag om statlig förmögenhetsskatt som innebar en definitiv övergång till en från inkomstbeskattningen helt fristående skatt på förmögenhet. Hösten 1996 antog riksdagen den nu gällande lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt, SFL. Lagen har fått en ny utformning, men när det gäller det materiella innehållet i reglerna är det mycket som har överförts från tidigare lagstiftning.

Lättnadsregler av olika slag har funnits sedan 1971 års taxering för värdering av s.k. arbetande kapital i förvärvskällorna rörelse och jordbruk. Från och med 1992 års taxering gjordes kapital hänförligt till näringsverksamhet i form av rörelse och jordbruk helt skattefritt.

Ett flertal ändringar har gjorts i förmögenhetsbeskattningen som en följd av prisförändringar m.m. Åtgärderna har huvudsakligen föranletts av ändringar i företagarnas skattesituation och höjda fastighetstaxeringsvärden. Sedan år 1934 har det funnits olika spärregler med syfte att i viss utsträckning begränsa det totala uttaget av inkomst- och förmögenhetsskatt i förhållande till den skattskyldiges inkomst. Spärreglerna utvecklades under 1940-talet och år 1970 tillkom en särskild lagstiftning om begränsning av skatteuttaget. Denna lag ersattes hösten 1996 med lagen (1997:324) om begränsning av skatt. En senare tillkommen, särskild begränsningsregel för förmögenhetsskatt innebär att en person som betalar fastighetsskatt – eller en med en sådan person sambeskattad person – och som har medgivits skattereduktion för fastighetsskatten också kan medges skattereduktion för förmögenhetsskatt på den del av förmögenheten som hänför sig till bostadsfastigheten.

Förmögenhetsskatt tas ut med 1,5 % av den skattepliktiga förmögenheten över ett fribelopp, som för närvarande för enskilda fysiska personer är 1,5 miljoner kronor och för sambeskattade par 3 miljoner kronor. Sambeskattade föräldrar respektive ensamföräldrar sambeskattas även med sina hemmavarande barn under 18 år. Juridiska personer är med några få undantag inte skattskyldiga till förmögenhetsskatt. I inkomstberäkningen för 2006 prognostiseras statens inkomster av förmögenhetsskatt till ca 5,7 miljarder kronor (se prop. 2005/06:1, volym 1, s. 172).

Riksdagen beslutade hösten 2004 (prop. 2004/05:31, bet. 2004/05:SkU14) om vissa EU-anpassningar på pensionsbeskattningens område som kom att beröra även förmögenhetsskatten. Detta beslut innebär att kapitalförsäkringar som meddelas inom Europeiska ekonomiska samarbetsområ-

det och uppfyller samtliga krav, förutom etableringskravet, som ställs för att en försäkring skall betraktas som en pensionsförsäkring är undantagen från förmögenhetsskatt.

Vid förmögenhetsbeskattningen är fordran skattepliktig (och skuld avdragsgill) endast om det är fråga om en rättighet som kan bestämmas till belopp och vars uppkomst inte är beroende av villkor (5 § SFL). Enligt Regeringsrättens avgörande den 30 december 2005 i mål nr 7017-04 och 7019-04 skall en trissvinnare vid förmögenhetsbeskattningen som skattepliktig tillgång ta upp nuvärdet av en fordran att få ut 15 000 kr i månaden under 25 år, i detta fall ca 2,5 miljoner kronor för det första året. Förmögenhetsskatten utgör första året högst 1,5 % av detta belopp beroende på hur stor del av fribeloppet som är förbrukat på andra förmögenhetsskattepliktiga tillgångar och om det finns skulder att räkna av.

Ingår tillgångar i näringsverksamhet är de, med undantag för privatbostäder, inte skattepliktiga vid förmögenhetsbeskattningen (3 § första stycket sista meningen SFL). Tillgångar anses hänförliga till näringsverksamhet om de stadigvarande brukas, omsätts eller på annat sätt ingår i verksamheten. Förmögenhet som tillhör kapitalförvaltning är däremot skattepliktig. Med förmögenhet som tillhör kapitalförvaltning avses i princip aktier och andra värdepapper som för en enskild näringsidkare vid en avyttring skulle vinstbeskattas under inkomst av kapital. Även förmögenhet som är nedlagd i näringsfastighet är skattefri. Den privata delen av en näringsfastighet är dock skattepliktig. Om skulderna i en rörelse är större än tillgångarna får underskottet inte räknas av mot andra skattepliktiga tillgångar.

Onoterade aktier är i princip förmögenhetsskattepliktiga (3 § första stycket 6 SFL). Vid värderingen av aktier och liknande tillgångar som inte är marknadsnoterade samt andelar i handelsbolag, ekonomiska föreningar och europeiska ekonomiska intressegrupperingar skall tillgångar och skulder i verksamheten beaktas i samma omfattning som om delägarna ägt dem direkt. Denna bestämmelse (14 § SFL) har sin motsvarighet i äldre bestämmelser, som dock även omfattade fastighetsförvaltning. I 1997 års förmögenhetsskattelag är det dock endast egendom som skall hänföras till kapitalförvaltning som skall tas upp hos ägaren. Utan en sådan regel skulle omfattande tillgångar i form av aktier och andra värdepapper kunna undandras från underlaget för förmögenhetsskatt genom att en ägare till ett onoterat bolag förlägger sin kapitalförvaltning till bolaget. Skatteverket har i några uppmärksammade fall genomfört granskningar av onoterade aktiebolag och deras ägare och har därvid bedömt att kapital som finns i bolaget skall förmögenhetsbeskattas eftersom det inte kan anses hänförligt till den förmögenhetsskattefria näringsverksamheten (s.k. genomlysning).

Skatteverket har i en skrivelse den 14 mars 2006 (131 161383-06/1152) dragit upp vissa riktlinjer till ledning för förmögenhetsvärderingen av onoterade aktier inför upprättandet av 2006 års deklaration. I dessa riktlinjer anges några tumregler som verket kan förväntas följa vid värderingen. Skri-

velsens syfte är att lämna en övergripande information till företagarna för att de skall kunna bedöma om deras aktier skall åsättas ett värde vid förmögenhetsbeskattningen. Skrivelsen anger vissa schabloner. Om bolaget bedriver rörelse i mer än ringa omfattning kan det vanligtvis förutsättas att finansiella tillgångar med marknadsvärde upp till 1 000 000 kr innehas som ett led i den bedrivna rörelsen. Vidare bör frågan om bolaget innehar rörelsefrämmande egendom, utom i undantagsfall, aktualiseras först om kassalikviditeten överstiger 200 %. Enligt skrivelsen bör enbart den omständigheten att bolagets finansiella tillgångar tillfälligtvis är onormalt stora i regel inte medföra att de anses som rörelsefrämmande, såvida de inte har tillskjutits av ägaren. Storleken av enstaka års kassalikviditet bör alltså inte ensamt läggas till grund för att hänföra finansiella tillgångar till rörelsefrämmande egendom.

Motionerna

I flera motioner föreslås att förmögenhetsskatten skall avvecklas. Det är motionerna Sk214 av Ulf Sjösten (m), Sk275 i denna del av Björn Hamilton och Henrik Westman (m), Sk368 yrkande 3 av Anne-Marie Pålsson och Anne Marie Brodén (m), Sk399 i denna del av Henrik S Järrel (m), So642 yrkande 7 i denna del och N434 yrkande 4 av Fredrik Reinfeldt m.fl. (m), Bo244 yrkande 5 av Lars Tysklind m.fl. (fp) och Bo298 yrkande 43 av Lars Leijonborg m.fl. (fp). I den sistnämnda motionen finns även ett yrkande 42 med förslag om att reglerna under mellantiden skall vara utformade så att en person som sambeskattas med annan inte skall hamna i en sämre situation om partnern avlider. Den avvecklingsplan som efterlyses i motion Sk399 avser även annan kapitalbeskattning som enligt motionen hämmar sparandet.

Bland motionärernas motiveringar för att avveckla förmögenhetsskatten märks bl.a. att de anser skatten vara tillväxthämmande. Förmögenhetsskatten medverkar till att kapital flyttas utomlands med åtföljande minskad tillgång på riskkapital i Sverige. Vidare anføres bl.a. att förmögenhetsskatten innehåller många kryphål som ger ett incitament till skattebetingade improduktiva investeringar. Andra argument mot förmögenhetsskatten som framförs i ett par av motionerna är att den bidrar till ökade skillnader i boendekostnader mellan olika delar av landet eftersom den liksom fastighetsskatten baseras på prisutvecklingen på småhus.

Liknande argument mot förmögenhetsskatten anförs i motion Sk528 yrkande 2 i denna del av Jörgen Johansson m.fl. (c). I motionen föreslås att riksdagen i ett tillkännagivande till regeringen skall uttala att förmögenhetsskatten har en skadlig påverkan på samhällsekonomin.

Skatteplikten för spelvinster där en månatlig summa utbetalas under en följd av år, s.k. trisslotter, tas upp i två motioner. Enligt motion Sk272 av Christer Winbäck (fp) skall endast utbetalade belopp från spelvinster och inte själva fordringen på ytterligare utfallande belopp beaktas vid förmö-

genhetsbeskattningen. I motion Sk456 av Marie Engström m.fl. (v) förordas en översyn av förmögenhetsskattelagen så att en säker fordran, såsom en vinst på en trisslott, inte automatiskt skall medföra förmögenhetsskatt.

Enligt en annan motion av Marie Engström m.fl. (v), Sk378, bör åtgärder vidtas för att förhindra skatteplanering med skattefria livförsäkringar vid förmögenhetsbeskattningen.

Frågan om behandlingen av överskottslikviditet vid värdering av onoterade aktier tas upp i två motioner.

I motion Sk3 yrkande 7 av Lennart Hedquist m.fl. (m, fp, kd, c) föreslås att riksdagen skall besluta att förmögenhetsskattelagen förtydligas så att det framgår att medel som genererats i rörelseverksamheten, s.k. överskottslikviditet, inte skall beaktas vid värderingen av aktier i ett onoterat bolag. Enligt motionen innebär dagens regler en överbeskattning genom att den förmögenhetsskatt på överskottslikviditet som tas ut hos ägaren inte beaktar de inkomstskatter och socialavgifter som skulle ha betalats om kapitalet tagits ut ur bolaget.

Enligt motion Sk379 av Per Rosengren m.fl. (v) måste det finnas regler som förhindrar möjligheten att undgå förmögenhetsskatt genom att lägga förmögenheter i bolag. Dagens regelsystem för bedömning av överskottslikviditet synes dock enligt motionärerna en aning stelt, och tillämpningen har uppfattats som godtycklig. Motionärerna ifrågasätter rimligheten av att ett latent skattebelopp motsvarande ägarbeskattningen inte räknas av på förmögenhet som skall tas upp som om den varit ägarens egen förmögenhet. Det får inte heller se ut som om reglerna innebär att företagets investeringsbehov överprövas vid beskattningen. I motionen föreslås ett tillkännagivande om att det finns behov av regelförändringar för bedömandet av överskottslikviditet.

Utskottets ställningstagande

I samband med att riksdagen i höstas behandlade regeringens förslag över statens inkomster och utgifter för 2006 avlogs de borgerliga partiernas förslag om att för 2006 halvera och på sikt avskaffa förmögenhetsskatten (prop. 2005/06:1, bet. 2005/06:FiU1, rskr. 2005/06:34). I yttrande 2005/06:SkU1y till finansutskottet betonade skatteutskottet att förmögenhetsskatten fyller en viktig fördelningspolitisk funktion. Från statsfinansiell synpunkt är de inkomster staten har av förmögenhetsskatten, för år 2006 beräknade till ca 5,7 miljarder kronor, också av betydelse.

Skatteutskottet framhöll också att regeringens arbete är inriktat på att fortlöpande ompröva förmögenhetsskattens utformning med hänsyn till bl.a. olika ekonomiska förhållanden i samhället. I budgetpropositionen för 2005 uppmärksammade regeringen vissa problem i samband med förmögenhetsskatten och framhöll behovet av förändringar som syftar till att öka likformigheten och minska orättvisorna i beskattningen. Regeringen angav också vilka principer som förändringarna av förmögenhetsskatten närmast bör inriktas på, nämligen höjda fribelopp, slopat undantag från skatteplikt

för huvuddelägares aktier samt införande av ett tak för uttag av förmögenhetsskatt. Enligt utskottets mening fanns det mot den angivna bakgrunden inte någon anledning att nu ändra inriktningen av reformarbetet med avseende på förmögenhetsskatten och än mindre att överväga ett avskaffande av förmögenhetsskatten.

Utskottet vidhåller denna uppfattning och avstyrker därför de förslag om avveckling av förmögenhetsskatten m.m. som finns i motionerna Sk214, Sk275 i denna del, Sk368 yrkande 3, Sk399 i denna del, Sk528 yrkande 2 i denna del, So642 yrkande 7 i denna del, N434 yrkande 4, Bo244 yrkande 5 i denna del och Bo298 yrkandena 42 och 43.

Utskottet avstyrker även motionerna Sk272 och Sk456 om hur vissa spelvinster behandlas vid förmögenhetsbeskattningen. När det gäller vinster som utbetalas månatligen under en följd av år behandlas dessa på samma sätt som andra fordringar som kan bestämmas till belopp och vars uppkomst inte är beroende av villkor. En viss mindre del av det månatliga beloppet kan gå bort i förmögenhetsskatt. Hur stor den delen är beror på övriga förmögenhetsskattepliktiga tillgångar och avdragsgilla skulder. Utskottet finner det svårt att motivera ett undantag från förmögenhetsskatt för spelvinster samtidigt som skatteplikten för andra slags fordringar behålls.

Vid behandlingen hösten 2004 av regeringens förslag om slopad förmögenhetsbeskattning för vissa kapitalförsäkringar betonade utskottet (bet. 2004/05:SkU14) vikten av att tillämpningen och effekterna av de nya reglerna följs av regeringen. Skulle det visa sig att de nya reglerna skulle ge upphov till oönskad skatteplanering utgick utskottet från att regeringen skulle återkomma i frågan. Med hänvisning härtill avstyrker utskottet motion Sk378 som bör anses vara tillgodosedd med utskottets tidigare uttalande.

Vid det tidigare nämnda beslutet i höstas om statens inkomster och utgifter för 2006 (prop. 2005/06:1, bet. 2005/06:FiU1, rskr. 2005/06:34) avslög riksdagen motionsyrkanden om att slopa eller förändra värderingsregeln för onoterade andelar med avseende på s.k. överskottslikviditet i företaget. Skatteutskottet (ytr. 2005/06:SkU1y) framhöll i ärendet att de aktuella reglerna, och då särskilt bestämmelsen om genomlysning av onoterade aktiebolag, har en utformning som gör att gränsdragningen mellan skattepliktiga och ej skattepliktiga förmögenhetstillgångar inte påverkas av om näringsverksamheten bedrivs under enskild firma eller i ett onoterat aktiebolag. Finansministern hade också i uttalanden i medier konstaterat att de frågor som väckts med anledning av att dessa regler tillämpats i ett större antal fall var sådana som kunde behandlas i den översyn av skattesystemet som kommer att påbörjas år 2006. I ett svar på en fråga i riksdagen (fr. 2005/06:455) har finansministern förklarat att han noga följer utvecklingen och lyssnar på de synpunkter som förs fram och att det i den samlade översyn som skall göras av skattesystemet är naturligt att även analysera hur gränsdragningen mellan arbetande kapital och kapitalförvaltning i förmögenhetsbeskattningen fungerar i praktiken.

Frågan om hur överskottslikviditet skall bedömas vid beskattningen har därefter fortsatt att oroa många företagare. Detta framgår av skrivelser till utskottet, bl.a. en skrivelse ett stort antal företagare runt om i landet ställt sig bakom och tillställt skatteutskottet. Nuvarande regel om överskottslikviditet framställs i skrivelsen som om den hindrar företag från att växa genom att ägaren riskerar att få betala förmögenhetsskatt på kapital som behövs i företaget för investeringar och nyanställningar. Utskottet har noterat denna kritik.

Som framgått av redovisningen ovan nalkas motionärerna problematiken kring förmögenhetsvärderingen av onoterade aktier från delvis olika utgångspunkter. Enligt motion Sk3 yrkande 7, som väckts av företrädare för partier som i andra motioner föreslår ett borttagande av förmögenhetsskatten under riksdagens nästa valperiod, föreslås att medel som genererats i rörelsen över huvud taget inte skall beaktas vid värderingen av aktier i ett onoterat bolag. En så långtgående förändring som motionärerna föreslår skulle, om inte någon form av begränsning infördes, ge ägaren möjlighet att i bolaget skapa ett utrymme för innehav av rörelsefrämmande förmögenhet som egentligen borde ingå i ägarens privata kapitalförvaltning. En sådan obegränsad möjlighet till förmögenhetsskattebefriat sparande i eget bolag skulle skapa en orättvisa jämfört med enskilda näringsidkare och andra personer som inte kan utnyttja denna möjlighet.

Den lagändring som motionärerna föreslår skulle även få statsfinansiella återverkningar. Det är inte möjligt att ge exakta belopp, men uppskattningsvis uppgår det underlag för förmögenhetsskatt som består av överlikviditet till mellan ca 2,5 och 4 miljarder kronor, vilket motsvarar en förmögenhetsskatt om mellan ca 40 och 60 miljoner kronor årligen.

Utskottet avstyrker med hänsyn till det här anförda den lösning på problemen kring den skattemässiga behandlingen av överskottslikviditet som föreslås i motion Sk3 yrkande 7.

Motionärerna till motion Sk379 anser å sin sida att det måste finnas någon form av regelsystem som förhindrar möjligheten att undgå förmögenhetsskatt genom att lägga förmögenheter i bolag, men de finner gällande regelsystem en aning stelt. Motionärerna anser att det finns en risk för överbeskattning med hänsyn till den skatteskuld som finns latent i överskottslikviditeten. Det får enligt motionen inte heller framstå som om Skatteverket överprövar företagets investeringsbehov. Motionärerna hänvisar till hur nuvarande regler tillämpats i olika fall i samband med granskningar som Skatteverket har genomfört och föreslår ett tillkännagivande till regeringen om behovet av regelförändringar för bedömandet av överskottslikviditet.

Utskottet instämmer i att reglerna måste vara utformade så att de inte systematiskt kan utnyttjas för att uppnå en ej avsedd skattefrihet för ägarens rent privata kapitalförvaltning. Samtidigt är det enligt utskottets mening viktigt att reglerna är så väl avvägda att de inte hindrar ägaren från att kunna driva och utveckla företagets verksamhet. Det finns ett

starkt samhällsligt intresse av att företagen kan investera och därigenom bidra till att skapa tillväxt i ekonomin och nya jobb. Skattereglerna skall inte lägga hinder i vägen för detta. Mot bakgrund av de problem som framkommit anser utskottet att det är nödvändigt att se närmare på reglernas utformning och hur tillämpningen av dem skall kunna underlättas.

Skatteverket har gjort ett försök att genom riktlinjer öka förutsebarheten för de företagare som kan komma att bli berörda av genomsynsregeln. Dessa riktlinjer löser dock inte alla uppkomna frågor. En sådan fråga är hur den latent skatteskulden som finns vid värderingstillfället skall behandlas.

Som utskottet nämnde tidigare har finansministern förklarat att han noga följer utvecklingen och lyssnar på de synpunkter som förs fram och att det i den samlade översyn som skall göras av skattesystemet är naturligt att även analysera hur gränsdragningen mellan arbetande kapital och kapitalförvaltning i förmögenhetsbeskattningen fungerar i praktiken. Det är också enligt utskottets uppfattning viktigt att olika frågor som rör förmögenhetsbeskattningen ses i ett större sammanhang och fogas in i den skatteöversyn som regeringen tidigare har aviserat. Emellertid har utskottet också underhand erfarit att regeringen anser att det redan nu finns skäl att pröva huruvida latent skatteskuld bör beaktas vid förmögenhetsvärderingen av ägares aktier i onoterade bolag. Detta eftersom nuvarande lagstiftning inte synes ge stöd för en sådan tolkning. Om den latent skatteskulden skall kunna beaktas måste den närmare utformningen av en sådan regel analyseras eftersom den latent skatteskulden i ett enskilt fall kan variera från 20 % till ca 57 %. Regeringen vill därför utreda frågan. För att den latent skatteskulden skall kunna beaktas kommer arbetet att inriktas på att utforma en schablonregel som är enkel att förstå och tillämpa.

Det är också utskottets uppfattning att frågan om hur den latent skatteskulden skall beaktas bör tas upp med förtur. När det gäller behandlingen av överskottslikviditet i övrigt finns det skäl att avvakta utvecklingen i rättstillämpningen innan regelförändringar övervägs. Kommande avgöranden i Regeringsrätten kan klargöra vissa frågor. Regeringen kommer också att ge Skatteverket i uppdrag att ytterligare precisera sina riktlinjer från den 14 mars 2006 i syfte att underlätta tillämpningen av gällande lagstiftning.

En regel som innebär att latent skatt skall beaktas vid behandlingen av överskottslikviditet kommer att innebära ett visst bortfall av förmögenhetsskatt. Eftersom regeringen bereder frågan om behandlingen av latent skatteskuld får finansieringsbehovet av en regeländring i första hand bedömas i det sammanhanget.

Mot bakgrund av att de problem som har tagits upp bl.a. i motion Sk379 har uppmärksamats av regeringen, som enligt vad utskottet erfarit avser att inom kort återkomma till frågan i 2006 års ekonomiska vårproposition, finns det enligt utskottets mening inte något behov att ett tillkännagivande

givande till regeringen i frågan. Med hänsyn härtill anser utskottet att syftet med motion Sk379 är uppnått, och att motionen därför bör anses vara tillgodosedd.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

- 1. Avskaffad eller sänkt fastighetsskatt, punkt 1 (m, fp, c)**
av Lennart Hedquist (m), Ulf Sjösten (m), Gunnar Andrén (fp),
Jörgen Johansson (c) och Anne-Marie Ekström (fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om en snabb sänkning och på sikt en avveckling av fastighetsskatten. Därmed bifaller riksdagen delvis motionerna 2005/06:Sk215, 2005/06:Sk218, 2005/06:Sk261, 2005/06:Sk275 i denna del, 2005/06:Sk329, 2005/06:Sk356, 2005/06:Sk368 yrkandena 1 och 2, 2005/06:Sk399 i denna del, 2005/06:Sk460 yrkande 6, 2005/06:Sk528 yrkande 2 i denna del, 2005/06:So642 yrkande 7 i denna del, 2005/06:Kr376 yrkande 28, 2005/06:N381 yrkande 7, 2005/06:Bo244 yrkande 5 i denna del, 2005/06:Bo276 yrkande 18, 2005/06:Bo298 yrkande 41 och 2005/06:Bo338 yrkande 8.

Ställningstagande

Den nuvarande fastighetsskatten upplevs med rätta som illegitim och orättvis. Detta har sin grund i att viktiga principer, som bör vara vägledande vid beskattningen, inte följs vid den löpande beskattningen av fastigheter. Det är t.ex. viktigt att en skatt kan bäras av den som skall betala den. Regeringen har laborerat med olika undantagsregler för vissa av dem som drabbas värst av fastighetsskatten. Dessa undantag är emellertid klart otillräckliga men tjänar som ett erkännande av att principen skatt efter bärkraft inte fungerar inom dagens fastighetsbeskattning. Det är också viktigt att skattereglerna beaktar intresset av att den som skall betala skatten också skall ha pengar i sin hand att betala med, dvs. en likviditetsprincip bör påverka utformningen av skatteregler. Den som äger en fastighet tvingas att betala fastighetsskatten med pengar som inte finns förrän fastigheten säljs. En mycket hög löpande beskattning av fastighetsbeståndet sker alltså utan någon som helst hänsyn till att den som skall betala skatten kan tvingas att ta pengar någon annanstans ifrån för att tillgodose statens anspråk på skatteintäkter.

En första viktig åtgärd för en ny regering är därför att tillsätta en utredning som skall ange formerna för och effekterna av en avveckling och en eventuell ersättning med en ny ordning som beaktar de principer som bör vara vägledande för att en beskattning skall upplevas som legitim och rättvis. En avveckling av fastighetsskatten måste också ske på ett ansvarsfullt sätt så att spekulation och andra störningar på fastighetsmarknaden så långt möjligt undviks.

I avvaktan på vad utredningen kommer fram till bör fastighetsskattesatsen omedelbart börja sänkas. Detta gäller både småhus och flerbostadshus. Detta är nödvändigt för att snabbt åtgärda fastighetsskattens starkt negativa effekter för ett stort antal hushåll. För att ta bort effekten av de galopperande taxeringsvärdena i kustnära områden och tillväxtområden t.ex. i anslutning till storstäderna skall en takregel införas genom beslut hösten 2006. Den närmare utformningen av denna skall närmare övervägas, bl.a. utifrån de modeller som redovisats i motioner till utskottet.

2. Avskaffad eller sänkt fastighetsskatt, punkt 1 (kd)

av Per Landgren (kd).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om avskaffad fastighetsskatt och kommunal fastighetsavgift. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:Bo338 yrkande 8 och bifaller delvis motionerna 2005/06:Sk215, 2005/06:Sk218, 2005/06:Sk261, 2005/06:Sk275 i denna del, 2005/06:Sk329, 2005/06:Sk356, 2005/06:Sk368 yrkandena 1 och 2, 2005/06:Sk399 i denna del, 2005/06:Sk460 yrkande 6, 2005/06:Sk528 yrkande 2 i denna del, 2005/06:So642 yrkande 7 i denna del, 2005/06:Kr376 yrkande 28, 2005/06:N381 yrkande 7, 2005/06:Bo244 yrkande 5 i denna del, 2005/06:Bo276 yrkande 18 och 2005/06:Bo298 yrkande 41.

Ställningstagande

Fastighetsskatten har sådana allvarliga och principiella brister i sin konstruktion och skapar sådan orimliga effekter i praktiken för enskilda fastighetsägare att den måste avskaffas omedelbart. Jag avser den bakomliggande uppfattningen att fastighetsskatten är en del av kapitalvinstbeskattningen, där köp av fastighet jämförs med andra kapitalinvesteringar och där den löpande skatten är kopplad till marknadsvärdet. Detta innebär för fastighetsägaren att den årliga skatten stiger om grannarna får bra priser vid försäljning. Eftersom nu egna hem inte ger några löpande intäkter beskattas en fiktiv inkomst, men beskattning av fiktiva inkomster är inte förenligt med den skatterättsliga likviditetsprincipen. Dessutom tar fastig-

hetsskatten inte hänsyn till skattebetalningsförmågan. Ad hoc-regler som begränsningsregeln och dämpningsregeln bekräftar vår principiella kritik. Fastighetsskatten beskattar inte inkomster som finns, utan själva boendet, och styrs av stundom svårbegripliga uppskattningar av marknadsvärdet. Konsekvensen blir att människor kränks av skattelagstiftningen och tvingas att flytta av skatteskal.

Kristdemokraternas kritik mot fastighetsbeskattningen tar sin utgångspunkt i övertygelsen att alla skatter måste vara begripliga och rättvisa och därmed kunna legitimeras moraliskt och politiskt. Alla skatter måste kunna prövas utifrån grundläggande värden. Skatter kan vara oetiska i den meningen att lagstiftningen i sig innebär att grundläggande etiska värden och mänskliga fri- och rättigheter och härur härledda skatterättsliga principer överträds. Vår uppfattning är att fastighetsskatten genom sin konstruktion kommer i konflikt med såväl äganderätten som den social- och skatterättsliga principen om skatt efter bärkraft.

Den statliga fastighetsskatten kan inte heller motiveras utifrån intresseprincipen, eftersom det inte finns någon som helst koppling mellan å ena sidan den skatt man tvingas betala och å andra sidan någon form av förmån eller nyttighet man har som fastighetsägare.

Avskaffandet av den statliga fastighetsskatten bör ske i samband med en reform där kommunerna ges rätt att ta ut en avgift för de kostnader man har som direkt härrör till de fastigheter som finns i kommunen. Förslaget bör finansieras av en höjd kapitalvinstbeskattning från 20 till 30 % vid försäljning av privatbostad. Därmed ändras beskattningen från att avse fiktiva inkomster till att avse verkliga inkomster.

3. Beräkningsgrund för fastighetsskatt, punkt 2 (m, fp, c)

av Lennart Hedquist (m), Ulf Sjösten (m), Gunnar Andrén (fp), Jörgen Johansson (c) och Anne-Marie Ekström (fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om en utredning för att stärka rättssäkerheten vid fastighetsbeskattningen. Därmed bifaller riksdagen delvis motion 2005/06:Sk528 yrkandena 1 och 3–5 samt avslår motionerna 2005/06:Sk312 och 2005/06:Bo257 yrkande 8.

Ställningstagande

Vi ställer oss bakom förslagen i motion Sk528 som syftar till att komma till rätta med orättvisor i den nuvarande löpande beskattningen av fastigheter. Dessa frågor ligger också inom ramen för den utredning om fastighetsbeskattningen som vi föreslår i en annan reservation i detta ärende.

4. Beräkningsgrund för fastighetsskatt, punkt 2 (v)

av Marie Engström (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om beskattning efter boendeform i stället för efter hustyp. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:Bo257 yrkande 8 och avslår motionerna 2005/06:Sk312 och 2005/06:Sk528 yrkandena 1 och 3–5.

Ställningstagande

Utformningen av fastighetsskatten är en viktig del av bostadspolitiken och påverkar vilken typ av bostäder som byggs. Boendebeskattningen bör vara rättvis och neutral samt bidra till att uppnå de produktionsmål som Vänsterpartiet vill att riksdagen skall anta.

Gällande regler utgår från hustyp. Villor och radhus som är hyresrätter beskattas som egna hem. Bostadsrätter i flerfamiljshus taxeras som hyresrätter. Detta hindrar en rättvis fastighetsbeskattning och möjligheten att skapa specifika regler för varje enskild upplåtelseform. Det hindrar också möjligheten att på sikt befria hyresrätten från fastighetsskatt, vilket Vänsterpartiet anser är en rättvis fastighetsbeskattning, då hyresrätten i dag även betalar bolagsskatt.

Ett förslag om förändringar av fastighetsbeskattningen har funnits på regeringens bord under flera års tid, SOU 2000:34, slutbetänkande av Fastighetsskattekommittén, men än har inget konkret förslag utifrån detta betänkande lagts fram. Beskattning av upplåtelseform i stället för efter hustyp bör genomföras i enlighet med detta betänkande.

5. Energibesparande investeringar m.m., punkt 3 (m, fp, kd, c)

av Lennart Hedquist (m), Per Landgren (kd), Ulf Sjösten (m), Gunnar Andréén (fp), Jörgen Johansson (c) och Anne-Marie Ekström (fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om att miljöbesparande investeringar inte skall påverka fastighetstaxeringen. Därmed bifaller riksdagen delvis motionerna 2005/06:

Fi317 yrkande 17, 2005/06:Sk273, 2005/06:Sk323, 2005/06:Sk405, 2005/06:Sk528 yrkande 8, 2005/06:MJ532 yrkande 17, 2005/06:N476 yrkande 11 och 2005/06:Bo256 yrkande 16.

Ställningstagande

De nuvarande reglerna för fastighetstaxering och fastighetsbeskattning innebär att miljöinvesteringar och energibesparingsåtgärder som ökar en fastighets marknadsvärde också höjer taxeringsvärdet, vilket i sin tur leder till höjd fastighetsskatt. Det faller av sig självt att en sådan ordning inte är bra för miljön. Installation av elbesparande värmepumpar, bergvärme, treglasfönster och övriga alternativa uppvärmningssystem bör inte föranleda höjd beskattning. Vår gemensamma strävan efter så god miljö som möjligt skall inte lägga en extra börda på dem som väljer en miljöinvestering så att de straffas i stället för belönas.

I avvaktan på en avveckling av fastighetsskatten är det enligt vår uppfattning inte rimligt att man beskattas för att man vidtagit miljöbesparande åtgärder på sin fastighet. Det gäller såväl installering av värmepumpar som byte till treglasfönster eller andra miljöåtgärder som medför en lägre energiförbrukning.

6. Byggnader för äldreboende, punkt 7 (v)

av Marie Engström (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 7 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om tillämpningsregler som undanröjer den osäkerhet som i dag råder om beskattningen av de blandade boendeformerna inom äldreomsorgen. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:Sk371 och bifaller delvis motionerna 2005/06:Sk316, 2005/06:Sk325, 2005/06:Sk440 yrkandena 1 och 2 samt 2005/06:So643 yrkande 2.

Ställningstagande

Enligt Boende- och avgiftsutredningen (SOU 1999:33) skall med äldreboende avses bostäder för permanent boende för äldre vars behov av vård eller omsorg, service samt trygghet inte kan tillgodoses i ordinärt boende.

Med tanke på den omstrukturering av äldreboenden som pågår just nu råder det stor ovisshet om hur vissa byggnader som används för åldringsvård och andra byggnader, t.ex. servicehus, som helt eller delvis är avsedda för äldreboende skall klassificeras. Rättsläget är fortfarande oklart då Regeringsrätten inte meddelat prövningstillstånd för mål med anknyt-

ning till frågan om hur byggnader för äldreboende skall taxeras. Alltfler skattekontor runtom i landet anser att ny- eller ombyggda äldreboenden skall klassificeras som t.ex. hyreshusenheter, bostäder och lokaler.

Det skall inte vara upp till Skatteverket att bedöma om en byggnad skall klassificeras som vårdbyggnad, och därmed erhålla skattefriheten, eller inte. Regeringen bör därför återkomma till riksdagen med förslag på tillämpningsregler som undanröjer den osäkerhet som i dag råder vad avser beskattningen av de blandade boendeformerna inom äldreomsorgen.

7. Bostäder i utlandet, punkt 8 (kd)

av Per Landgren (kd).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 8 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om borttagande av fastighetsskatten på fastigheter i utlandet. Därmed bifaller riksdagen delvis motionerna 2005/06:Sk237 och 2005/06:Sk442.

Ställningstagande

Personer som är mantalsskrivna i Sverige och äger fastighet i utlandet skall enligt nuvarande lagstiftning erlägga fastighetsskatt i Sverige även för fastigheter som finns i utlandet. Enligt Skatteverkets enhet för fastighetsbeskattning finns det drygt 10 000 svenskar som äger fastighet i utlandet.

Bruttointäkterna för dessa fastigheter beräknas enligt Skatteverket till ca 25 miljoner kronor för år 2004, en minskning med 1 miljon jämfört med 1999. Som en följd av att antalet svenskar med fastigheter i utlandet ökat har även underlaget för beskattning ökat och uppgick 2004 till drygt 3,5 miljarder kronor. Men med den sänkta fastighetsskatten på 1,0 % blir intäkterna mindre än tidigare år.

Vi anser på principiella grunder att fastighetsskatt för utlandsägda fastigheter bör slopas. Arbetet med att granska och göra dessa beräkningar sker helt manuellt. Således är arbetet både tidsödande och onödigt svårt. Uppgiften att rätta dessa deklarationer drar ut på tiden och åsamkar en hel del extra skriftväxling. Tjänstemännens arbete med denna typ av granskning framstår som meningslös och ger allt mindre nettointäkter till staten.

I enlighet med Skatteverkets föreskrifter skall avräkning ske på den svenska beskattningen med erlagd fastighetsskatt i det land där fastigheten är belägen. Således är det ganska små intäkter det är fråga om, och kostnaden för administrationen av denna skatt kan knappast stå i proportion till vad den inbringar.

Egendomsskattekommittén har föreslagit att fastighetsskatten i utlandet slopas. Regeringen bör skyndsamt se till att kommitténs förslag genomförs.

8. Vinstberäkning vid avyttring av äldre småhus, punkt 9 (m, fp, kd, c)

av Lennart Hedquist (m), Per Landgren (kd), Ulf Sjösten (m), Gunnar Andréén (fp), Jörgen Johansson (c) och Anne-Marie Ekström (fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 9 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om en utredning om att låta 1981 års taxeringsvärden läggas till grund för beräkning av anskaffningsutgift vid avyttring av fastigheter. Därmed bifaller riksdagen delvis motion 2005/06:Sk452.

Ställningstagande

I motion Sk452 förordas att ägare till äldre småhus skall kunna få en möjlighet att utnyttja 1981 års taxeringsvärde såsom ingångsvärde vid den kapitalvinstberäkning som skall ske när huset avyttras. I samband med att den gamla ordningen med indexerade uppräkningsvärden helt upphörde att gälla vid årsskiftet 1999/2000 hade regeringen övervägt att lägga 1975 till grund för beräkning av ingångsvärdena, men förslaget genomfördes inte. Enligt vår mening bör regeringen på nytt se över denna fråga med beaktande av förslagen i motionen.

9. Bostadsrätt, punkt 10 (m, fp, kd, c)

av Lennart Hedquist (m), Per Landgren (kd), Ulf Sjösten (m), Gunnar Andréén (fp), Jörgen Johansson (c) och Anne-Marie Ekström (fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 10 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om beskattningen av bostadsrättsföreningar. Därmed bifaller riksdagen delvis motionerna 2005/06:Sk344 yrkande 1, 2005/06:Sk402, 2005/06:Sk454, 2005/06:Sk475, 2005/06:Bo276 yrkandena 20, 21 och 22 i denna del och 2005/06:Bo338 yrkande 17.

Ställningstagande

Bostadsrättsfastigheter är i dag schablonbeskattade. Det innebär dels att fastighetsskatten inte är en avdragsgill kostnad, dels att föreningarna beskattas för en fiktiv intäkt som uppgår till 3 % av taxeringsvärdet. De stigande taxeringsvärdena har medfört en snabbt ökande skattebörd för många bostadsrättsföreningar. För många föreningar är inkomstskatten högre än fastighetsskatten. Denna dubbelbeskattning av bostadsrätter bör avskaffas.

Dagens system för gränsdragning mellan s.k. äkta och oäkta bostadsföretag måste förändras. För höga intäkter från bostäder och lokaler som är uthyrda gör att en bostadsrättsförening betecknas som oäkta. De förhållanden som avgör om föreningen blir en äkta eller en oäkta förening i skattehänseende kan variera från år till år, vilket skapar en osäkerhet för bostadsrättsföreningen och dess medlemmar. Vi utgår ifrån att problemen kring gränsdragningen mellan äkta och oäkta föreningar skall kunna lösas som ett resultat av den utredning som regeringen skall genomföra.

10. Uppskavsreglerna, punkt 12 (m, fp)

av Lennart Hedquist (m), Ulf Sjösten (m), Gunnar Andréén (fp) och Anne-Marie Ekström (fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 12 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om utvidgningar i uppskavsreglerna. Därmed bifaller riksdagen delvis motionerna 2005/06:Sk431, 2005/06:Sk435 yrkandena 1 och 2, 2005/06:Sk478 och 2005/06:Bo276 yrkandena 19 och 22 i denna del.

Ställningstagande

Svenskar som köper bostäder utomlands har inte möjlighet att skjuta upp vinsten från sin husförsäljning i Sverige. Därmed diskrimineras de som flyttar till utlandet jämfört med dem som flyttar till en annan plats inom Sverige. Vi anser att det är nödvändigt att se över detta regelsystem. Vår ståndpunkt understryks av den kritik som EG-kommissionen har riktat mot diskrimineringen av utlandsboende.

Vi anser alltså att Sverige även i framtiden skall behålla en möjlighet till uppskov med beskattningen vid bostadsbyte. Det finns enligt vår mening också anledning att se över detaljerna i uppskovssystemet i de hänseenden som tagits upp i motionerna.

11. Uppskovsreglerna, punkt 12 (kd)

av Per Landgren (kd).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 12 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om ändrade uppskovsregler. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:Sk431 och avslår motionerna 2005/06:Sk435 yrkandena 1 och 2, 2005/06:Sk478 och 2005/06:Bo276 yrkandena 19 och 22 i denna del.

Ställningstagande

Den som vill få uppskov med kapitalvinstbeskattning vid bostadsbyte måste bosätta sig i ersättningsbostaden senast den 2 maj andra året efter det att ursprungsbostaden avyttrades. Sker bosättningen senare, går rätten till uppskovsavdraget förlorad. Detta gäller oavsett vad förseningen beror på. Det har förekommit att en person som har råkat i tvist med den entreprenör som uppförde det nya huset och därför inte har kunnat flytta in i tid har gått miste om uppskovsavdraget. Följden härav blir ofta att personen i fråga inte klarar av att fortsätta driva tvisten mot entreprenören utan får ge upp denna. En fastighetsägare som till följd av att ersättningsbostaden blir förstörd genom brand eller naturhändelse, som orkanen i januari 2005, går också miste om uppskovsavdraget när inflyttning inte kan ske i rätt tid.

Ur rättssäkerhetssynpunkt är det mycket otillfredsställande att fastighetsägare som inte har kunnat flytta in i tid i ersättningsbostaden till följd av tvist med entreprenören eller att bostaden har blivit förstörd, går miste om uppskovsavdraget. För lagstiftaren borde det vara ett fall av force majeure och därmed ett laga skäl för att inte i tid uppfylla uppskovsregeln. Härtill kommer att en uppmjukning av uppskovslagstiftningen ur fiskalt perspektiv inte kostar särskilt mycket, då detta aldrig innebär befrielse från kapitalvinstbeskattning utan endast ett uppskjutande av skatten.

Vi föreslår att möjligheterna till uppskovsavdrag utvidgas på så sätt att möjligheten till uppskovsavdrag kvarstår när den skattskyldige inte har kunnat bosätta sig i ersättningsbostaden senast den 2 maj andra året efter avyttringen av ursprungsbostaden, och när det med hänsyn till omständigheterna framstår som oskäligt att den skattskyldige skall gå miste om uppskovsavdraget. Exempel på vad som bör betraktas som oskäligt lämnas i motion Sk431. Regeringen bör därför återkomma till riksdagen med ett lagförslag som bör ges retroaktiv verkan så att det kan omfatta försäljningar fr.o.m. inkomståret 2003.

12. Kooperativ hyresrätt, punkt 14 (v)

av Marie Engström (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 14 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om skattereglerna för kooperativ hyresrätt. Därmed bifaller riksdagen delvis motionerna 2005/06:Sk461, 2005/06:Bo302 yrkandena 4 och 5 samt 2005/06:Bo335 yrkande 31.

Ställningstagande

En kooperativ hyresrättsförening som äger huset vars lägenheter de hyr ut till sina medlemmar enligt den s.k. ägarmodellen beskattas enligt schablonbeskattningsprincipen (39 kap. 25 § IL). Om föreningen blockhyr lägenheterna från ett bostadsföretag för vidare uthyrning till medlemmarna i föreningen, saknas i dag särskilda beskattningsregler. Det är därför viktigt att en översyn görs av dagens skatteregler för att undvika att den kooperativa hyresrätten enligt hyresmodellen missgynnas i förhållande till ägarmodellen eller bostadsrättsföreningar. Det är angeläget att även hyresmodellen har ett hållbart och enkelt utformat system som är anpassat för föreningens grundläggande ändamål.

13. Avvecklad förmögenhetsskatt m.m., punkt 15 (m, fp, kd, c)

av Lennart Hedquist (m), Per Landgren (kd), Ulf Sjösten (m), Gunnar Andréén (fp), Jörgen Johansson (c) och Anne-Marie Ekström (fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 15 borde ha följande lydelse:

Riksdagen antar reservanternas förslag i bilaga 2 till ändring i 14 § lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt och tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om avveckling av förmögenhetsskatten. Därmed bifaller riksdagen delvis motionerna 2005/06:Sk3 yrkande 7, 2005/06:Sk214, 2005/06:Sk272, 2005/06:Sk275 i denna del, 2005/06:Sk368 yrkande 3, 2005/06:Sk378, 2005/06:Sk399 i denna del, 2005/06:Sk456, 2005/06:Sk528 yrkande 2 i denna del, 2005/06:So642 yrkande 7 i denna del, 2005/06:N434 yrkande 4, 2005/06:Bo244 yrkande 5 i denna del och 2005/06:Bo298 yrkandena 42 och 43.

Ställningstagande

Precis som när det gäller arbetsinkomster har Sverige en internationellt sett hög beskattning på kapital. Numera är vi också ett av få länder som fortfarande tar ut en löpande skatt på det kapital som enskilda privatpersoner lyckats arbeta ihop. Till skillnad från det arbete som inkomstskatterna tas ut på är kapital en mycket rörlig skattebas.

För att en skatt skall vara allmänt accepterad bör skatten inte vara möjlig att planera bort och inte skada ekonomins funktionssätt. Förmögenhetsskatten är genom sina många undantag mycket slumpmässig. Dessutom har skatten lett till att stora mängder kapital har lämnat landet och framför allt svenska småföretagare har drabbats hårt av den riskkapitalflykt som blivit följden. Kapitalmarknadernas internationalisering har gjort det enkelt för förmögna personer att flytta kapitalet till länder med lägre beskattning. Skatteverket och SCB räknade 2002 med att svenskar hade ca 500 miljarder kronor i obeskattat utlandssparande, pengar som skulle kunna göra stor nytta om de investerats i svenska företag och affärsidéer på hemmaplan.

Partierna inom Allians för Sverige är överens om att förmögenhetsskatten skall avvecklas under nästa mandatperiod. Vid riksdagens behandling av budgeten för 2006 förde vi också fram förslaget att börja avvecklingen redan under 2006 genom att som ett första steg halvera skattesatsen från 1,5 % till 0,75 % under 2006. Våra förslag, liksom vår finansiering av det första steget, vann inte anslutning av en majoritet i riksdagen.

Vi vill här upprepa våra förslag på det sättet att riksdagen tar ställning för en avveckling av förmögenhetsskatten under nästa valperiod. En förändring som bör göras i avvaktan på förmögenhetsskattens avskaffande är att rätta till den situation som änkor och änkemän kan hamna i då deras partner avlider, dvs. att de går miste om partnerns fribelopp vid förmögenhetsbeskattningen. Regeringen bör skyndsamt återkomma med ett sådant förslag.

I avvaktan på en avveckling av förmögenhetsskatten vill vi också föreslå riksdagen att redan nu besluta om ett förtydligande av förmögenhetsskattelagen så att det framgår att medel som genererats i en näringsverksamhet i princip inte skall beaktas vid värderingen av aktier i ett onoterat bolag.

De företagare som har likviditet och andra uppsamlade vinstmedel i sina företag har, med den tolkning som på senare tid tillämpats på förmögenhetsskattebestämmelserna, blivit förmögenhetsbeskattade för företagets tillgångar som om de ägt dessa direkt. En sådan förmögenhetsbeskattning är betydligt hårdare än en beskattning av medel som redan har tagits ut ur företaget eftersom hänsyn inte tas till att ägaren inte kan ta ut tillgången utan att detta utlöser kapitalbeskattning eller förvärvsinkomstbeskattning. Detta är en helt orimlig överbeskattning av fåmansföretag.

De nu aktuella reglerna för inkomstbeskattning av kvalificerade andelar ger ägaren incitament att inte ta alltför stora utdelningar från företaget. Om det görs blir det tjänstebeskattnings av utdelningen i stället för kapitalbeskattning. Samtidigt tycks förmögenhetsskattebestämmelserna vara skrivna på ett

sådant sätt att de straffbeskattar den som har låtit bli att dela ut alla tillgängliga vinstmedel från bolaget. Det kan inte vara lagstiftarens mening att företagandet skall behandlas så motstridigt och godtyckligt.

Vi föreslår riksdagen att anta den ändring i 14 § lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt som framgår av *Reservanternas lagförslag* i bilaga 2 till detta betänkande.

Särskilt yttrande

Beräkningsgrund för fastighetsskatt, Tomträtt, Vindkraftverk, Kommersiella lokaler, Byggnader för äldreboende och Mangårdsbyggnader på lantbruk, punkterna 2, 4, 5, 6, 7 och 13 (kd)

Per Landgren (kd) anför:

Som framgår av vår reservation 2 vill Kristdemokraterna avveckla fastighetsskatten och i stället införa en kommunal fastighetsavgift. Fastighetsavgiften skall maximalt få uppgå till 2 800 kr per år för småhus och 900 kr per år för lägenheter. Den totala kommunala avgiften får inte överstiga kommunernas självkostnader för fastighetsrelaterad service, t.ex. vägar, parkering, räddningstjänst och fysisk planering. Statsbidraget till kommunerna föreslås minska med ett belopp som motsvarar den totala fastighetsavgift kommunerna kan ta ut.

Förutom den ovan nämnda och andra frågor om fastighetsbeskattningen som omfattas av de reservationer i vilka jag deltar i detta betänkande har i några motioner tagits upp olika frågor som jag anser bör tas upp till behandling i lämpligt sammanhang. Det gäller hur tomträtter, produktionslokaler och olika former av äldreboenden behandlas vid fastighetstaxeringen. När det gäller äldreboenden anser jag att alla former av specialanpassat boende för äldre som i dag drivs i olika former, både i kommunal och i privat regi, bör klassas som specialbyggnad och undantas från fastighetsskatt. Jag vill att lagen skall förtydligas på detta område. Det kan också finnas anledning att pröva om skattereglerna för vissa större mangårdsbyggnader är rimliga.

Med anledning av en motion om vindkraft vill jag framhålla att Kristdemokraterna ser positivt på att produktionen av vindkraftsproducerad el ökar. Vår syn på vindkraftens roll i energipolitiken har utvecklats närmare bl.a. i vår motion 2005/06:N476.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Motion väckt med anledning av prop. 2005/06:40

2005/06:Sk3 av Lennart Hedquist m.fl. (m, fp, kd, c):

7. Riksdagen beslutar att förmögenhetsskattelagen skall förtydligas så att det framgår att medel som genererats i rörelseverksamheten, s.k. överskottslikviditet, inte skall beaktas vid värderingen av aktier i ett onoterat bolag.

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2005

2005/06:Fi317 av Lars Leijonborg m.fl. (fp):

17. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att energibesparande investeringar inte skall höja en fastighets taxeringsvärde.

2005/06:Sk214 av Ulf Sjösten (m):

Riksdagen beslutar att avskaffa förmögenhetsskatten.

2005/06:Sk215 av Ulf Sjösten (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att fastighetsskatten skall börja fasa ut med start 2006.

2005/06:Sk218 av Carl-Axel Roslund (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om schablonavdrag inom fastighetsbeskattningen för den bofasta skärgårdsbefolkningen.

2005/06:Sk221 av Rolf Gunnarsson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att skatteavdrag inte skall få göras för s.k. styling.

2005/06:Sk237 av Anita Sidén och Magdalena Andersson (båda m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att avskaffa skatt på fastigheter i utlandet.

2005/06:Sk248 av Johan Linander och Birgitta Sellén (båda c):

Riksdagen beslutar avskaffa fastighetsskatten på vindkraftverk.

2005/06:Sk261 av Stefan Hagfeldt (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att fastighetsskatten bör avskaffas.

2005/06:Sk272 av Christer Winbäck (fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om ändringar i regelverket för spelvinster.

2005/06:Sk273 av Christer Winbäck (fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att miljöfrämjande åtgärder i fastigheter inte skall påverka fastighetstaxeringen.

2005/06:Sk275 av Björn Hamilton och Henrik Westman (båda m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om boendeskatte.

2005/06:Sk312 av Barbro Feltzing (mp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en utredning om ändrad grund för fastighetsskatt.

2005/06:Sk316 av Marie Engström m.fl. (v):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en översyn av fastighetstaxeringslagens bestämmelser om vårdbyggnader.

2005/06:Sk323 av Magdalena Andersson och Jan-Evert Rådström (båda m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om beskattning vid miljöbesparande åtgärder.

2005/06:Sk325 av Cristina Husmark Pehrsson och Magdalena Andersson (båda m):

Riksdagen tillkännager för regeringen vad i motionen anförs om att likställa ”särskilda boendeformer” med vårdboende och därmed undantas från fastighetsbeskattning.

2005/06:Sk329 av Inger René och Kent Olsson (båda m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att ändra och avveckla fastighetsskatten.

2005/06:Sk340 av Torkild Strandberg (fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att mark som upplåts med tomträtt inte bör belastas med fastighetsskatt för tomträttshavaren.

2005/06:Sk344 av Rigmor Stenmark och Agne Hansson (båda c):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en översyn av skatteregler för s.k. oäkta bostadsrätt.

2005/06:Sk356 av Jörgen Johansson och Åsa Torstensson (båda c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av en översyn av levnadskostnadsnivån hos permanentboende i orter med hög besöksnäring under delar av året.

2005/06:Sk365 av Henrik Westman och Björn Hamilton (båda m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om fastighetsskatten på kommersiella lokaler.

2005/06:Sk368 av Anne-Marie Pålsson och Anne Marie Brodén (båda m):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om införandet av en likviditetsprincip i svensk beskattning.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om fastighetsskattens avveckling.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om förmögenhetsskattens avveckling.

2005/06:Sk371 av Jan-Olof Larsson (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om fastighetstaxeringslagen.

2005/06:Sk378 av Marie Engström m.fl. (v):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om åtgärder för att förhindra skatteplanering.

2005/06:Sk379 av Per Rosengren m.fl. (v):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av regelförändringar för bedömandet av överskottslikviditet.

2005/06:Sk399 av Henrik S Järrel (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att lägga fram en avvecklingsplan för förmögenhetsskatten, fastighetsskatten och andra spårhämmande skatter.

2005/06:Sk402 av Ulf Nilsson (fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att avskaffa dubbelbeskattningen av bostadsrätter.

2005/06:Sk405 av Torsten Lindström (kd):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om att göra en översyn av de skattemässiga effekterna vid miljöinvesteringar i privatpersoners fastigheter.

2005/06:Sk419 av Torsten Lindström (kd):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om beskattningen av tomträtter.

2005/06:Sk431 av Lars Gustafsson (kd):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av att utvidga möjligheterna till uppskov med kapitalvinstbeskattningen vid överlåtelse av permanentbostad.

2005/06:Sk435 av Nina Lundström och Lars Tysklind (båda fp):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att samma uppskofsregler vid avyttring av permanentbostad och förvärv av annan permanentbostad skall gälla för alla fastigheter och medborgare i Europeiska unionen som i dag gäller enbart i Sverige.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att – för att stimulera långsiktigt boende och att motverka spekulation på bostadsmarknaden – långsiktigt permanent boende bör ge lägre realisationsvinstskatt än om avyttring av bostad sker efter kort tids innehav och boende.

2005/06:Sk439 av Kenneth Lantz (kd):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att se över hur beskattningen av lokaler som används för näringsverksamhet skall se ut i framtiden.

2005/06:Sk440 av Kenneth Lantz (kd):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om tillämpning av reglerna för vad som skall gälla för specialbyggnad vid fastighetstaxering.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om översyn av möjligheter till fortsatt befrielse från fastighetsskatt för äldreboende.

2005/06:Sk442 av Kenneth Lantz (kd):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om borttagande av fastighetsskatt på fastigheter i utlandet.

2005/06:Sk452 av Birgitta Carlsson m.fl. (c, m, fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att snabbutreda frågan om reavinstbeskattning av småhus som ägts sedan 1968 och dessförinnan.

2005/06:Sk454 av Jan-Olof Larsson (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om förändring av fastighetsskatten.

2005/06:Sk456 av Marie Engström m.fl. (v):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om förmögenhetsskatt på vinst på s.k. Trisslotter.

2005/06:Sk460 av Annelie Enochson (kd):

6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att avskaffa fastighetsskatten.

2005/06:Sk461 av Christer Adelsbo (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att öka neutraliteten i beskattningen av kooperativa hyresrättsföreningar.

2005/06:Sk475 av Martin Andreasson (fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en översyn av beskattningen av bostadsrättsföreningar som hyr ut lokaler för lokal samhällsservice.

2005/06:Sk478 av Rigmor Stenmark och Roger Tiefensee (båda c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att reavinstbeskattningssystemet bör bestå i Sverige.

2005/06:Sk479 av Claes Västerteg (c):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att ge svensk hotell- och restaurangnäring lika villkor som övrig tillverkningsindustri gällande fastighetsskatten.

2005/06:Sk518 av Carin Lundberg och Karl Gustav Abramsson (båda s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om förenklade regler vid försäljning av privatbostäder.

2005/06:Sk520 av Margareta Persson och Bo Bernhardsson (båda s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om beskattning av näringsfastighet.

2005/06:Sk528 av Jörgen Johansson m.fl. (c):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att stärka rättssäkerheten i nuvarande taxeringssystem.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om fastighets- och förmögenhetsskattens skadliga påverkan på samhällsekonomin.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av att skyndsamt utreda ett nytt system för fastighetstaxering.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om införandet av medianmetoden vid fastighetstaxering.
5. Riksdagen begär att regeringen lägger fram förslag om ett tak för tomtvärdet för normaltomter vid fastighetstaxeringen för småhus om 300 000 kr.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att miljöförbättrande investeringar inte skall resultera i höjd förmögenhetsskatt.

2005/06:So642 av Fredrik Reinfeldt m.fl. (m):

7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att möjliggöra för äldre att bo kvar.

2005/06:So643 av Inger Davidson m.fl. (kd):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om fastighetsskatt för olika former av äldreboende.

2005/06:Kr376 av Lennart Kollmats m.fl. (fp):

28. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att sänkt fastighetsskatt och sänkta skatter på arbete gör det möjligt att få lönsamhet i fler byggprojekt.

2005/06:MJ532 av Maud Olofsson m.fl. (c):

17. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om boendeskatteer som stimulerar hållbar utveckling.

2005/06:N381 av Rosita Runegrund och Lars Gustafsson (båda kd):

7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om ett avvecklande av fastighetsskatten.

2005/06:N434 av Fredrik Reinfeldt m.fl. (m):

4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om avskaffande av förmögenhetsskatten.

2005/06:N476 av Mikael Oscarsson m.fl. (kd):

11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om energisparåtgärder och fastighetsskatt.

2005/06:Bo244 av Lars Tysklind m.fl. (fp):

5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om fastighets- och förmögenhetsskatt.

2005/06:Bo256 av Marie Wahlgren m.fl. (fp):

16. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att en höjning av taxeringsvärdet på grund av energibesparande investeringar inte leder till höjd fastighetsskatt.

2005/06:Bo257 av Lars Ohly m.fl. (v):

8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om att beskattning efter boendeform i stället för efter hustyp bör genomföras i enlighet med Fastighetsskattekommitténs betänkande.

2005/06:Bo276 av Fredrik Reinfeldt m.fl. (m):

18. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om fastighetsskatten.
19. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om uppskov av reavinstbeskattning vid köp av fastighet utomlands.

20. Riksdagen beslutar att slopa systemet med schablonintäkt för bostadsrättsföreningar.
21. Riksdagen begär att regeringen lägger fram förslag till ändring av gränsdragningsreglerna mellan äkta och oäkta bostadsrättsföreningar i enlighet med vad som anförs i motionen.
22. Riksdagen begär att regeringen lägger fram förslag till ändring av reglerna för reavinstbeskattning och uppskovsreglerna vid reavinst när det gäller oäkta bostadsföretag i enlighet med vad som anförs i motionen.

2005/06:Bo298 av Lars Leijonborg m.fl. (fp):

41. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om sänkt och reformerad fastighetsskatt.
42. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om sambeskattnings.
43. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om förmögenhetsskatt.

2005/06:Bo302 av Sten Lundström m.fl. (v):

4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om ändringar i inkomstskattelagen så att den beskattning som i dag gäller för bostadsrättsföreningar och kooperativa hyresrättsföreningar enligt ägarmodell även skall gälla för en kooperativ hyresrättsförening enligt hyresmodellen.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att införa möjligheten till uppskovsavdrag vid köp av kooperativ hyresrätt.

2005/06:Bo335 av Rigmor Stenmark m.fl. (c):

31. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en översyn av reglerna kring kooperativ hyresrätt och uppskovsavdrag.

2005/06:Bo338 av Ragnwi Marcelind m.fl. (kd):

8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att fastighetsskatten bör avskaffas och ersättas av en kommunal fastighetsavgift.
17. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av en total översyn av beskattningen av bostadsrätter.

BILAGA 2

Reservanternas lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt

Härigenom föreskrivs att 14 § lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 §

Vid värdering av delägarrätt som avses i 48 kap. 2 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) och som inte är marknadsnoterad samt andel i handelsbolag beaktas tillgångar och skulder i den juridiska personen respektive i handelsbolaget i den omfattning som skulle ha gällt om de innehafts direkt av delägaren och inte annat följer av andra stycket eller 13 §. Om tillgången eller skulden ingår i en rörelse hos den juridiska personen respektive handelsbolaget, anses detsamma gälla för delägaren, dock inte i fråga om tillgång som för delägaren vid direkt innehav omfattas av 3 § första stycket 1 och därtill hänförlig skuld.

Vid värdering av delägarrätt som avses i 48 kap. 2 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) och som inte är marknadsnoterad samt andel i handelsbolag beaktas tillgångar och skulder i den juridiska personen respektive i handelsbolaget i den omfattning som skulle ha gällt om de innehafts direkt av delägaren och inte annat följer av andra stycket eller 13 §. *Innehav av tillgångar som härrör från medel som har upparbetats genom rörelseverksamhet i den juridiska personen respektive handelsbolaget skall vid värderingen alltid räknas till rörelsen.* Om tillgången eller skulden ingår i en rörelse hos den juridiska personen respektive handelsbolaget, anses detsamma gälla för delägaren, dock inte i fråga om tillgång som för delägaren vid direkt innehav omfattas av 3 § första stycket 1 och därtill hänförlig skuld.

Aktie i ett aktiebolag som är hemmahörande i Sverige och som inte är marknadsnoterad tas upp till 80 procent av marknadsvärdet om ett aktieslag i bolaget har varit inregistrerat vid svensk börs under beskattningsåret.

Har en andel i ett handelsbolag ett negativt värde, får detta beaktas av delägare som inte har förbehållit sig ett begränsat ansvar för bolagets förbindelser.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering.